

دهولته تی
پیغه مبهەر

دهولته تی

پیغه مبهەر

صلی الله علیه وسلم

له نویسنی وه زیری جهنگی پیشووی

دهولته تی ئیسلامی

شیخ نه بو چه مزه ی موهاجیر
(الله لای و مرگرتییت)

مکتبه
الهمة

سائی چاپکردنی به زمانی کوردی

1438 کۆچی

بلاوکراوه ته وه بزمانی عه پهبی

له سائی 1429 کۆچی

وهه گه پراوه

له کتیبخانه ی هیمه

کتیبخانه ی هیمه

دەولەتى پېغەمبەر

لە نوسىنى: شىخ ئەبو حەمزەى موهاجىر ر.ھ.ھ.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله مالك الملك، المتنزه عن الجور، والمتكبر عن الظلم، المتفرد بالبقاء، السامع لكل شكوى، و الكاشف لكل بلوى، والصلاة والسلام على من بُعث بالدلائل الواضحة والحجج القاطعة بشيرا ونذيرا و داعيا إلى الله بإذنه وسراجاً منيرا.

له پاشان ..

که واته پښوېسته گشت موه حیدیک بزانیټ که گشت نه ته وه کانی کوفر سه ره پای جیاوازی نامانچ وړتپاز وپیکدادانی بهرزه و هندیه کانیان مه موویان درک به وه نه کهن که گه یشتنی جیهاد به قوڼاغی حوکمرانی به حوکمی الله له سهر زهوی وگه پانه وهی خیلافه تی ئیسلامی له مهرشوینیکي سهرزه ویدا باریکی گران وترسناکه چوونه ناو جه ننگه وتافگه ی خوینینه، ههرته وهش نهو دؤسیه یه که کؤبوونه ته وه له سهر نه وهی که نایټ پئی پښ بدری یان ناگر به ستی له گه لدا بکری بؤته وهش هه موو هوکارنیکي به رده ستیان گرت به بهر وبه گوټپینه دانی هه موو بنه ما ره وشتی وئاکار جوانیه کان که ماو هیه کی دوورودرېزه درؤی له سهر نه کهن له به رده م به نده لاواز کرا وه کانی الله، له به رته وهی ئیمه به داخه وه نه وهی کهین په روه رده کراوین له ژړ سیبهری حوکمی زه لیلی وسه رنواندن وهه موو واتا کانی شکومه ندی وکه رامه ت لیمان دوورخرايه وه وشکومه ندی خو مان ومېژووی بونیاتنانیمان له یاد کردوه نه وه بووه نه رکی سه رشانمان که مپک بوی بگه رپینه وه به تاییه ت نهو بابته تانه ی که په یوه ستن به ده و له ته ی نه به وی وبارودوخی دروستبوونه که ی، وله به رته وهی لای زؤربه مان چه سپاوه که تیگه یشتنی ده و له ته ی ئیسلامی وهک ده و له ته ی طاغوتیه نه وهی که وینه ی کیشر له لایه ن سایکس ویکو وهک ده و له ته ی سه دام و نه سه د و ناموباره ک.

وه هه ندیکمان به مه له تیده گات له وهی که تیگه یشتنی نهو ده و له ته ی که پښوېسته هه ستنرپته وه وړابگه یه ندی واده زانچ ده و له تیکی گه وره یه وهه وره کان له ناسمانه وه ووتاری بؤ نه دهن وئالتوون وهکو ناو زؤرده بیټ تییدا وسووپا کانی نه نریت که سه رهاکه ی لای دوژمنه وکؤتاییه که ی له به غداده.

دهسا با ړووبکه ینه مه دینه ی نه به وی بؤته وهی سه رنجیک بدین هه رچه نده شتیکی ساکاربش بیټ له جوو له ی بونیاتنانی ده و له ته ی نه به وی، وئایا مه دینه ی مونه وهره ته نها شوټنیکي حه وانه وهی ئارام بوو تاکو لاوازه کان له موسلمانان په نای بؤ بهرن؟ یان بریتی بوو له قوڼاغیکي نوی له قوربانیدان به نه فس ومال وهرزیکي تربوو له وهرزه کانی هه ژاری وترس وبرسیټی وکه می مال ومولک ونه فس به روه بومه کان؟ و نه مانه وئ بزانی نیا ده و له ته ی

نه به وی له سهره تا کانی هه ستانه وهی په گدا کوتاو ومه تین بوو که پشه به نایله رزاندوه وه و نه نایا فیتنه وناشووب پرووی تی نه ده کرد یان دله کان تئیدا گه شتیوونه گه روو وخه لکی جوړه ها گومانیان به په روه ردگاریان برد تئیدا؟

نایا کشتوکالی گه له که دروست بوو وبازرگانیه که یان چالاک بووه وه وژماره ی پیاوه کانیان زور بووه وه، یان کوشتن له پیناو الله گه نج وپیریانی دووریه وه وبازرگانیانی په ک خست وکشتوکاله کانیانی ته خت کرد؟

نایا نه و خاکه ناوه که ی سازگار وه واکه ی پاک بوو یان خاکیکی زور له درم وکه م له ناو بوو؟

نایا سووپا کانی نه به وی به پتی پنیوست بوون له ژماره و پیداوستی، یان هه روه ک الله وه سفیان ده کات (وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ) له که می ژماره و بی نرخ پیداوستییه کان وته نگه به ری ژبیان؟

له کۆتایشدا به پراستی بانگخواز بوئهم ناگادارییه له سهر تیگه یشتنی دهوله ت نه وه یه که ئیمه له عیراقین وه موو موه حیدیکمان له گه لدا یه هه ست به دلخۆشی وخۆشحالی نه که یین وئیمه ش له دووای چه ند رۆژیکی که م یاده وه ری دووهممان به سهر تیپه ر ده بیت بوئه ستانه وهی دهوله تی ئیسلامی له سهر خاکی عیراق .. دوو سأل له نارامگرتن وخۆراگرتن وقوربانیدان وفیداکاری .. دوو سأل وهیشتا به رده وامه، سه ری داگیرکه ران و یارمه تی دهره کانیان نه دوورینه وه، کافره کان تووره نه که یین ودئی ئیمانداران شیفا ده ده یین.

دوو سأل به خوینی خۆمان که شتییه که ییمان به پیکرد وبه ئیسکه په یکه ری خۆمان بینا که ییمان به رز کرده وه .. دوو سأل گه نجه کانی ئیسلام له عیراق خۆراگرن له سهر فه رمانی الله سه ره پای مه ینه تی وناشووب ومووشه که کانی باتل نه وانه ی که هاوړتی دوئی بوون وخه نجه ریان له پشیتدا، وهه ر له کۆنه وه گووتوو یانه: نه و لیدانه ی که له ناو نابات نه و به هیترتی ده کاته وه.

ده سا الحمد لله که نه مرپۆ ئیمه زیاتر خۆراگرین ودلنیاترین به سه رکه وتن له لایه ن الله وزیاتر خۆشحالی و ده سترتووین به دهوله ته که مانه وه (وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا).

دهسا ئاکاری نهو خاکه ی که په یامبه ر ﷺ هيجرته ی بۆکرد ودهوله تی ئیسلامی یه که می تیدا بونیاتنا چی بوو؟

پێشهوا أحمد و مهردوو شیخه که وابن اسحاق گێراویانه تیه وه له عائشه وه ﷺ که دهده لێت: « کاتیک په یامبه ر ﷺ که یشته مه دینه له کاتیکدا نه خۆش مه لگرتین خاک بوو له سه ر زهوی الله له بهر گه رمایه که ی، و دۆلێکی تیدا بوو ئاوی لێی تیدا ده رۆشت که هاوه له کانی به هۆیه وه تووشی به لا و نه خۆشی هاتن و دواتر الله ئه و به لا و نه خۆشیه ی لا برد له سه ر په یامبه ر که ی». له «الموطأ» هاتوو له عبدالله کورێ عه مرێ کورێ عاص ﷺ هه که دهده لێت: « کاتیک گه یشتینه مه دینه تووشی نه خۆشی بووین له بهر گه رمیه به تینه که ی، په یامبه ر ﷺ ده رچوو بیی نوێژیان ده کرد به دانیشتنه وه، په یامبه ر ﷺ فه رمووی: «نوێژی دانیشتوو هاوشپوه ی نیوه ی نوێژی مه ستاوه یه».

له عائشه وه ﷺ هه روه ک به سه حیه ی هاتوو، که کاتیک بیلال نه خۆش بوو ئه یگوت: «په روه ردگارم نه فره ت بکه له شه یبه ی کورێ په بیعه، و عوتبه ی کورێ په بیعه، و ئومه یبه ی کورێ خه له ف، و اچۆن ئیمه یان ده رکرد له سه ر نه رزی خۆمان به ره و نه رزی گه رما»، پاشان په یامبه ر ﷺ فه رمووی: «په روه ردگارم خۆشه ویستی مه دینه مان پێ ببه خشه هه روه ک خۆشه ویستیمان بۆ مه ککه یان زیاتریش، په روه ردگارم به ره که ت بخه ناو کاسه مانه وه و بۆمان ته ندروست بکه و گه رما که ی بگۆره به ئاوی سازگار، ده لێت: «وه گه یشتینه مه دینه له کاتیکدا گه رمترین زهوی الله بوو»، ده لێت: «له ویدا دۆلێک ئاوی گه رمی تیده رۆشت». ابن بطال ﷺ ده لێت: «کاتیک په یامبه ر ﷺ بیی که گه رمی و نا په حه تی تووشی هاوه له کانی بوه ترسا له وه ی نه فه سه کان رق هه لبگر نه له شه ره که له بهر زۆر سه ختی هه ربۆیه داوی له الله کرد نا په حه تیه که یان له سه ر لابادات و خۆشه ویستی مه دینه یان پێ ببخشیت هه روه ک خۆشه ویستی یان بۆ مه ککه یان زیاتریش». ته واو بوو

ئه وه تا گه رمای مه دینه تووشی هاوه لانی په یامبه ر ﷺ بووه وه ته نانته عائشه ﷺ، ده رباره ی باوکی و بیلال ده یگوت: «وتم ته ی په یامبه ری الله ئه وان تینا گه ن له بهر سه ختی گه رما که»، و مه روه ها مه نه دیک له کۆچکردوو ان پشی مه لکرد و ئارامی نه گرت له سه ر نا په حه تیه کانی مه دینه، هه روه ک له مه ردوو سه حیه که دا هاتوو و له فره که ش هی «مسلم» ه که هه شت که س له «عوقه ل» هاتنه لای په یامبه ر ﷺ و به یعه تیان پیدا له سه ر ئیسلام به لام خاکه که بۆیان نا په حه ت بوو و لاشه یان تووشی نه خۆشی بوو و له «بخاری» شدا هاتوو هه زیان نه کرد به مه دینه و له لای «أحمد» هاتوو که هاتنه لای په یامبه ر ﷺ و پێیان گووت که نه وان خه لکی ده شتن و خه لکی شار نیین و سکا لایان کرد له سه ر گه رمای مه دینه.

وھەر بە صەھىيى لە جابر كۆرى عبدۇللاھ ۋە ھاتۇە كە دەشتە كىيەك بەيەتە تى بە پەيامبەر دا
 ﷺ لەسەر ئىسلام ۋە دەشتە كىيەكە تۈۋشى نەخۇشى بوو لەمەدىنە ۋە دەشتە كىيەكە ھاتە
 لای پەيامبەر ﷺ ۋوتى: «ئەي پەيامبەر ى اللہ بەيەتە كەم ھەلدە گرمەۋە»، پەيامبەر پەتە
 كىردەۋە ﷺ.

لەۋانەي پېشوو بۆمان پۈۋەن دەپتەۋە كە ئەۋ خاكەي اللہ ھەلپىژارد بۆھىجەرتەي
 پەيامبەر ھەكەي ۋە جىيە جىكەردى دىنەكەي خاكىكى زۆر نەخۇشى نامىز بوو ئاۋەكەي پىس
 بوو تەنەت گەۋرە ھاۋەلەكان ۋەكۇ بىلال ﷺ بەلەكەي گەۋرە بوۋەۋە ۋەدۋەي كىرد لەۋ
 كافرانەي كە بوۋنە ھۆكارى ھاتنىيان بەرەۋ مەدىنە ئەۋىش ھەروەك خۇيەتەي لەئارامگىرتەن
 لەسەر بەلەكان ۋەلەگەل ئەۋەشدا ئەم نەخۇشى ۋە ئەۋ بەلەيە ھەرگىز پىگەي بەكەس نەدا
 خاكى ھىجەرتە جىيەلپىت ۋېشت ھەلپەكەت ھەروەك لەبەسەر ھاتەكەي «عوقەلەكان»
 ۋە دەشتە كىيەكەي پېشوو باسما نكىرد.

ۋئارامگىرتەن ۋەكۇ نىشانەيەكى خۇشگۈزەرانى مەۋف مایەۋە لەسەر بەلەكانى مەدىنە
 تەنەت لەدۋەي مەرگى پەيامبەر ﷺ لەصەھىيى مۇسلىم لە ئەۋ سەئىدى گەۋرەي
 (المہري) كە ھاتۋەتە لای ئەۋ سەئىدى خۇدەيەۋە لەشەۋىكى گەرمدا ۋاپۇتەي لەگەل
 كىرد ۋەسكالاى بەرزى نىخەكان ۋزۇرى مەندالەكانى لای كىرد ۋە ھەۋال پېيدا كەئارامى نىيە
 لەسەر سەختىيەكانى مەدىنە ۋمانەۋە تېيدا، ئەۋىش پى گۈۋت: «ۋای بەھالەت فەرمەنت
 پى ناكەم لەسەر ئەۋە مەن بىستەم پەيامبەر ﷺ ئەي فەرمەۋ: «ھەر كەسنى ئارام بىگىر لەسەر
 سەختىيەكانى ۋبىرەت ئىلا بۆي دەبەمە شەفەكەتكار يان گەۋاھىدەر لەرۋزى قىامەت
 بەمەرجىك مۇسلىمان بىت».

جگە لەۋەش ژىيانى ھاۋەلە بەرپىزەكان لەدەۋلەتە نەبەۋىيەكە ژىيانىكى ترس ۋنامادەباشى
 ۋئادادارى ھەمىشەيى بوو بەتەبەت لەقۇناغە سەرەتەيەكانى دىرۋستىۋونى ۋپۇژانى
 مەينەتەي، لەصەھىچدا ھاتۋە لە ئەنەسەۋە ﷺ كەدەلپت: «پەيامبەر ﷺ چاكەرتىن
 كەس ۋبەخىشەندەرتىن كەس ۋئازاتىن كەس بوو، گۈۋتەي: خەللى مەدىنە ترسان لەۋكەتەدا
 كەدەنگىكىيان بىست، گۈۋتەي: پەيامبەر ﷺ لەسەر ئەسپەكەي گەيشت بە ئەۋ طەلجەكە
 ۋروۋت بوو ۋشمىشەركەش پاكىركىردبوو ۋفەرمەۋ: بۆچى دەترسەن، بۆچى دەترسەن»، پاشان
 پەيامبەر ﷺ فەرمەۋ: «ئەسپەكەم دۇزىيەۋە».

ئەم دەنگەش بوۋە ھۆي دەرچۈۋونى خەللى ۋترسابوۋ ۋترسىيان لى نىشتىۋو دەرەچۈۋون
 لەبەر بچۈۋكەرتىن ترسانكى ھەرچەندە تەنھا ئەگەرىكىش بىت بۆنمۇنە دەنگى بەردىك

له سهر لوتکه ی چیا به که وه به ربوو بیته وه که ئه ویش له ئه مپوڤدا هاوشیوه ی دهنگی بۆمب بارانه کانه که دوژمن به سه رماندا ئه یبار ئینیت -الله دووری بخاته وه-.

به هه مان شیوه ئوممه ت ئه گهر له حاله تی جهنگ بیت و نزیك بیته وه له دوژمن وهه ست بکات به هه پهرش وهه لکوتانی دوژمن له هه ر ساتیکدا ئه وا پیویسته له سه ری مامه له بکات له سه ر ترسناکیه که نه ک گوپی پچ نه دات، المهلب ﷺ ده لیت: «به لام په یامبه ر کاتیک ترسناکیه که ی داهاتوو ی بینی زانی هیچ نابیت هه روه ک الله ده فه رموویت (والله یعصمک من الناس)». ته واووو

لیره شدا سوودیکی گرنگی تایبه ت به ئه میر وپیشه واکان هه یه ابن بطلال ﷺ ده لیت: (تیکرای ئه مه ش ئه وه یه پیشه وا بۆ نبیه نه فسی خۆی گرنگی به خۆی نه دات له به رئه وه ی له وه دا پێکخستنیکی بۆ موسلمانان وکۆکردنه وه یه بۆ ووشه کانیان).

وپه یامبه ر ﷺ کاتیک سه رها هاته مه دینه خۆی ماندوو ده کرد له پاسه وانی خۆی وه کو ئاگاداریه ک له دوژمنه کانی وده ستگرتن به هۆکاره کانه وه هه تا ئه و کاته ی الله تعالی فه رموده که ی خۆی دابه زاند: (والله یعصمک من الناس). واته: الله ده تیار ئیزیت له خه لکی.

به سه حیحی هاتوو له عائیشه وه ﷺ که په یامبه ر ﷺ شه ونخونی ده کرد کاتیک هاته مه دینه فه رموو: «خۆزگه پیاویکی چاکه کار له هاوه لانم نه مشه و پاسه وانیم بکات»، راسته وخۆ گوپیستی دهنگی شمشیریک بووین، فه رموو: «ئه مه کییه؟»، ووتی: منم سه عدی کوپی ئه بی وه قاصم هاتووم پاسه وانیت بکه م»، په یامبه ر ﷺ نووست له گێرانه وه یه کی تر دا هه تا گوپیستی پر خه ی بووین.

وه لای نه سائی هاتوو که په یامبه ر ﷺ کاتیک سه رها هات بۆ مه دینه شه وان نه ده خه وت، ئه وه تا په یامبه ری الله ﷺ ماندوو ده بوو له درێژایی پاسه وانیه تی وچێژی له خه وتن نه بینی ته نانه ت ئاوا ته خوازی که سێک بوو پاسه وانیه تی بکات ئه وه ش له به ر هیچ نه بوو جگه له زۆری ئاگاداریوون چه زه ری ﷺ، وه په یامبه ر ﷺ چاکترین پاسه وان بوو سه ره رای ماندوو یه تی گوپیستی دهنگی شمشیر بوو وهه ستا بۆنه وه ی هه وāl په یدابکات، حافظ له «الفتح» دا ده لیت: «له م فه رموده یه شدا به لگه یه له سه ر ئاگاداریوون وپاسه وانی کردن له دوژمن، وخه لکی له سه ریانه ده سه لاتداره که یان بپارێزن له ترسی کوشتن، وهه روه ما تێیدا ستایش به چاکه هه یه له سه ر خۆبه خشین وناو نراوه به چاکه، به لکو په یامبه ر ﷺ ئه و نازاره ی چه شت له گه ل هێزی پشت به ستنی به الله ی ئه ویش له پێناو به سوننه ت کردنی، وه

دوو قه لغانی به ستبوو له گه ل نه ووی که کاتیک جه نگ تووند ده بوو له پېش هه موو سووپاکه ده بوو، به هه مان شیوه پشت به ستن به الله پیچه وانه ی گرتی هوکاره کان نیبه له بهر نه ووی پشته ستن کاری دلّه وهوکاره کان کاری جه سته یه». ته و او بوو

له فهرمووده کانی پېشوودا سوودی تېدایه له گرنګرتینان دوو خالن:

یه که م: له ووته که یه وه ﷺ: «په یامبه ر ﷺ پېیان گه یشته له سهر نه سپیکي نه بو طه لحه وشم شیریکي پې بوو»، نه م فهرمووده یه به پروونی ناستی ناماده باشی په یامبه رمان بو دهرده خات بوکوشتار ﷺ له که مترین ماوه دا، و به راستی چه که که ی نه و ﷺ وکه ره سته جه نگیه کانی شاراوه نه بوون له دوور به لکو چه که که ی به قه د خو یه وه هه لده گرت یانیش له نیو ده ستنی ده بوو، خیرترین که س بوو بو ولامدانه ووی بانگه واز وناماده ترین که س بوو.

به پې پیاوچا کانی پېبازی شافعی هه لگرتی چه ک واجبه وداگرتی حه رامکراوه چ جای شارندنه ووی چه ک له کاتی هه بوونی ترس له دوژمن، الله ته عالا ده فهرموویت: (وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً). ئیبن که ئیر ﷺ ده لیت: «نه ما فهرمان به هه لگرتی چه ک له نویتزی ترسدا نه وای لایه نیکی زانایان واجبه له بهر پرووی ناشکرای نایه ته که نه مه ش یه کیکه له دوو ووته که ی شافعی و نه ووی به لگه یه له سهری نه م نایه ته یه: (وَلَا جَنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَىٰ مِّنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ)، قورطوبی ﷺ ده لیت: «نه وانه ی لایه نه دیاره که یان وهرگرت و نایه ته که یان وه ک خو ی وهرگرت گووتیان: «هه لگرتی چه ک له نویتزی ترسدا واجبه له بهر فهرمانی الله پې ئیلا نه وانه ی بارانبارین نازاریان بدات لی جیاکراوه تنه وه نه گهر نه وه بیت نه وای بوی جائیزه چه که که ی دابنات»، ئیبن عهره بی ده لیت: «نه گهر نویتز بکه ن چه کیش له گه ل خو یان هه لده گرن له کاتی هه بوونی ترس»، شافعی شای وای گووتوه وهر نه وده ش له ده قی قورنندا هاتوه» کو تابی

له ووته کانی ئیبن عهره بی یه وه بو مان پرونده بیت ه وه که واجب بوونی هه لگرتی چه ک په یوه سته به هه بوونی ترسان له دوژمن به گشتی جیاوازی نیبه له کاتی نویتزدا یان له ههر کاتیکدا به لایه نی چاکتره وه؛ له بهر نه ووی هه لگرتی چه ک له کاتی نویتزدا گومانی تیدا نیبه ده بیت ه هو ی زوری جوړیک له جوولانه ووی زیاده وده بیت ه هو ی ناره حه تی به لام له پیناو پاراستن له دوژمن نه وه واجب کراوه.

قورطوبی ﷺ ده لیت: «نه مه ش به لگه یه له سهر دووپا تکر دنه ووی ناماده باشی وناگاداربوون له بهر نه ووی هه رگیز سووپا تووشی کیسه ناییت ئیلا به هو ی که مته رخه می له ناگاداربوون»،

ضه حاک ده لَیْت: «له فه رمووده ی الله ته عالادا { وخذوا حذرکم } واته شمشیره کانتان راگیریکه ن چونکه هه رنه وه شیوازی جه نگاوه ره». کۆتایی هات

که واته ته قوای الله بکه ن ئه ی مو جامیدان وچه که کانیشتان مه شارنه وه چونکه ئیوه له جیهادی کدان که فه رزی عه نه یه له سه رتان. وئاماده باشی ئییدا له هه موو چرکه ساتیک واجبه، هه روه ما مو جامید به دیل نه گیریت به مۆی دانانی چه که که یه وه به بیانوی کاری نه منی، هه روه ما ده ییت مو جامید شتی کیش سووک و سوو دبه خش هه لَیگریت بۆنموونه پشتینیک له نارنجۆکی دهستی وچه کیکی ره شاشی کیش سووک.

هه لَویستهی دووهم: نه میش فه رمووده ی په یامبه ره ﷺ: «خۆزگه پیاوچاکیک له هاوه له کانم نه مشه و پاسه وانی بکر دایه م»، له م فه رمووده یه شدا ئاگادار کردنه وه هه یه له سه ر گرنگی وگه وره یی پاسه وانی، له ئیبن عه باسه وه ﷺ که ده لَیْت: په یامبه ره ﷺ فه رموویه تی: «دوو چاو هه رگیز نایان سویتینیت: چاو یک گریابیت له ترس و خشوعی الله، وچاو یک له پاسه وانی مایته وه له پیناو الله».

لای حاکم له ئیبن عومه ره وه ﷺ که ده لَیْت: په یامبه ره ﷺ فه رموویه تی: «نایا شه ویکتان پښ رابگه یه نم که چاکتره له شه وی قه در، پاسه وانیک پاسه وانیتی کردیت له سه ر خاکیکی ترسناک رهنگ بیت نه گه رپته وه ناو خێزان ه که ی».

له عثمانی کوری عه فانه وه ﷺ که ده لَیْت: من گوئیستی په یامبه ره بووم ﷺ نه یفه رموو: «پاسه وانیتی شه ویک له پیناو الله تعالی چاکتره له هه زار شه و ئییدا شه ونوێر بکریت و به رۆژ به رۆژوو بیت»، پێشه و نه حمه د گێراویه تیه وه که پێغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: «هه رکه سی له پشقی موسلمانانه وه پاسه وانی بکات له پیناو الله تعالی خۆبه خشانه و ده سه لاتدار نه ینارد بیت ئه و ئاگر به چاوی خۆی نابینیت ئیلا مه گه ر بردنه سه ری سوینده که چونکه الله تعالی ده فه رموویت: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا)».

وه پێغه مبه ره ﷺ ده فه رموویت: خۆشه ختی بۆبه نده یه ک ره شمهی ئه سپه که ی گرتیت له پیناو الله قژ ئالۆز و پښ خۆلاوی ئه گه ر له پاسه وانیدا داییت ئه و پاسه وانی ده کات ئه گه ر که سیش نه یناسیت ئه و که س نایناسیت ئه گه ر ئیزن بخوازیت ئیزنی پښ نادریت ئه گه ر شه فاعه ت بکات لێ وه ر ناگیریت».

که واته پێویسته له سه ر مو جامید ئه گه ر دوو که س یان زیاترین له شوینیکدا بخه ون ئه و

هاوړیکان به نوره پاسه وانی بکن. نه گهر یه کیکیان بخویت نه وی تر پاسه وانی دهکات، نه مهش سوننه تی په یامبه ر ﷺ له کاتی غه زا وجیهاد، له بهر نه وه ئیسلام پرنمایې کردوین په له بکه یین له خه وتن له دووای عیسا و به فیرونه دانی کات له شتی بع سوود، له هه ردوو صه حیحه که دا هاتوو که په یامبه ر ﷺ فهرموویه تی: حه زی نه ده کرد له گفتوگو له دووای عیسا.

گپدراوه ته وه دهر باره ی عومهر ﷺ که له و که سانه ی دده که له دووای عیسا گفتوگویان ده کرد، وده یگوت: «شه وچه ره ی سهره تای شه و خه وتن له کو تاییه که ید؟». گومانی تیدا نییه که پاسه وانی تی له پیناو الله هاوشیوه ی سهنگه رنشیننه، هه روها سهنگه رنشینش پاسه وانی تییه له شویتیکدا له دوژمن بترسیت ویترسیت.

په یامبه ر ﷺ ده فهرموویت: «سهنگه رنشینې پوژ وشه ویک له پیناو الله چاکتره له پوژوو وشه ونویتی مانگیک ونه گهر بمریت پاداشتی هه مان پاداشتی به پوژوو وشه ونویتی که وهرده گریت وپزق وپوژی دهریت وپاریزراو ده بیت له سهر فیتنه ی قهر». هه روها ﷺ فهرموویه تی: سهنگه رنشینې پوژیک له پیناو الله چاکتره له دونیا ونه وه شی که تییدایه».

که واته ئه ی موه حید که مته رخه می مه که له پاسه وانی تی خوټ وبراگانت، نه وه زانیاریمان په یداکرد له سهر پاشماوه ی که مته رخه می له پاسه وانی تی ونه و به لا وموسیبه تانه ی که به دووایدا دیت، که واته ته قوای الله بکه ن نه ی بنده کانی الله وسوننه تی په یامبه ری الله وون مه که ن.

ههرچی دهر باره ی بارودوخی ئابووری دهوله تی نه به وییه:

پیشتر دهوله تی نه به وی بونیاتراو له سهر باری مه زاری بکوژ هیچ که سیکی ئی پاریزراو نه بوو بچوک وگه وره، له صه حیحد هاتوه له نه یوب نه ویش له محمده وه ده لیت: له خزمه تی نه بو هوهره پره بووین دوو جلی له که تان چنراوی له بهر بوو، چلعی هات گووتی: به خ به خ؛ نه بو هوهره پره چلعی به که تان دهرسرت؟ منت بینی که که وتبووم له نیوان مینه بری په یامبه ری الله ﷺ به ره و مالی عایشه له هوټ خوټ چوبوم، که سیک نه هات وپی نه خسته سهر ملم وایده زانی شیتم، من شیت نیم، به لکو به هوټی برسیه تیه وه هوټم نه مابوو».

نه وانه میوانی ریزدارن له مزگه وتی په یامبه ر ﷺ هه موو هاوه لانیان ده بینی به بن هوټی که وتوون له نازاری برسیه تی وناړه حه تیه کانی هیچ که سیک نه یده توانی هاوکاریان بکات، ونه گهر نه بو هوهره پره ﷺ بلیت هه روک له صه حیحد هاتوو: «چاکه خوازترین که س

بۆمه ژاران جه عفه ری کوپی نه بی طالب بوو، به لاماندا تیده په ری مولکه کانی مالی خوی نه خسته پروومان، ته نانه ت قاپیکی مه بووایه که هیچی تیدا نه بووایه که رتمان ده کرد و پیکه وه ژیر قاپه که مان نه لیسایه وه».

که واته نه ی موجهیدی نوقم بوو له نیعمه ته کانی الله بر وانه حالی برسیه تی له پزنداریکی وه کو جه عفه میوانی پزندار پروی تیکرد و هیچی نه بوو جگه له قاپیکی له چه رم دروستکراو که پاشماوه ی پونی تیدا مابوو که رتیا ن کرد بۆنه وه ی ژیره که ی بلیسنه وه ! جگه له مه ش هاتی جه عفه ر به ره مه دینه له فته تی خه یبه ر بوو، وئیسلا م بوونی نه بو هو په ره له مه مان سالدا بوو واته له سالی حه و ته م له میجره تی نه به ویه وه، واته بارودوخی مه ژاری نازاره خشی تووند به م جوړه توو شی ده ولته تی نه به وی هاتبوو له دووای حه و ت سالی له مه ستانه وه ی ده ولته ته که وله دووای نه وه ی الله نیعمه تی خوی به سه ر موسلماناندا رژان دبوو به موی غه نیمه ته کانی خه یبه ر، سه ره پای بارودوخی میوانه کانی نیسلا م و برسیه تییا ن ها وه له به پرتزه که وه اتمان پئ ده دات که چۆن له گه ل گه وره کانی گه له که داده نیشت و پر سیاری نایه تیک له کتییی (الله) ی لی ده کردن که ده لیت: «ته نها بۆ نه وه پر سیارم لیکرد تا تیرم بکات و بمباته وه بۆ مالی خوی»، مه تا په یامبه ر ﷺ بانگی کرد و شیر ی دۆزیه وه له مالی خویدا و پی به خشی و فهرمو ی: «نه ی ابا هر»، گووتم: «ناماده م نه ی په یامبه ری الله»، پی فهرمو و «پرو به شوینی نه هلی صوفه و بانگیان بکه بۆم»، ووتی: «نه هلی صوفه ش میوانی نیسلا م، هانا نابه ن بۆ خیزان و مال و هیچ که سی، [نه هلی صوفه واته کوچکردوه گه نجه ناموکانی نیسلا م که هیچ مال و خیزان و شتیکیان نه بوو هه ندیکات زۆربوون مه ندی کاتیش که م بوون په یامبه ر ﷺ زۆر خۆشی نه ویستن و هه میشه خواردن و دیاری پئ نه به خشین و سه ردانی نه کردن]، نه گه ر به خشی بۆ بهاتایه بۆیانی نه نارد و هیچی لی مه لنه ده گرت بۆخوی، و نه گه ر دیاری بۆ بهاتایه بۆیانی نه نارد و بۆخۆشی لی نه برد و نه وانیشی نه کرده ها و به شی خوی، نه وه م پئ ناخۆش بوو گووتم: نه م شیر په یوه ندی چیه به نه هلی صوفه وه؟ مافی من بوو نه م شیر به خۆمه وه و به مویه وه به میژیم، و نه گه ر هات و فهرمانی پیکردم، من نه بی بۆیان به رم، نه بی چیم به ربکه ویت له م شیر؟

نه مه ش سوارچاکی موسلمانان ها و سه ری کچی په یامبه ر ﷺ عه لی کوپی نه بو طالبیه لای جووله که یه ک کار ده کات له سه ر چه ند خورمایه ک تا کو نازاری برسیتی پئ بشکی نیئت، له ترمزی هاتوو که ده لیت: «له رۆژیکی سارد و کړتوه دا له مالی په یامبه ر ﷺ ده رچووم و پارچه یه کی دراوم مه نا ناوړه استه که یم پیچاوه گه ر دنمه وه و ناوه ند م پئ به سته وه و پشتمیم پاگیر کرد به گه لای خورما و منیش زۆر برسیم بوو و نه گه ر له مالی په یامبه ر ﷺ خواردن مه بووایه نه وایم نه مخوارد، به لام نه بوو، ده رچووم بۆنه وه ی شتی که به ده سته پهنیم به لای

جووله که یه ک تپه پرپووم که ناوی دهرده مینا به خلوک که یه ک له درزی دیواریکه وه ته ماشایم دهکرد، ووتی: ئه وه چپته ئه ی دهشته کی ئایا ئه ته وئ به رامبه ر دهرکردنی مهر سه تلئ ئاو خورمایه کت بده من؟ گووتم: به ئن که واته ده رگا که بکه ره وه تا بیمه ژووره وه، کردیه وه وچوومه ژووره وه و سه تله که ی پیدام وهه رچهنده سه تلم داده گرت خورمایه کی پئ دده دام مه تا دهستم پرپوو سه تله که م داگرت گووتم ئه وه ندهم به سه هه موویم خوارد وپاشان به رزمکرده وه پرپوو له ئاو و خواردمه وه».

بگره حاله تیکی برسیه تی جه رگپری به ئازار له ئیبن عه باسه وه ﷺ که په یامبه ر ﷺ پیاوئکی که پانده وه وپئی فهرموو: «ناره زووی چی ئه که یته؟»، گووتی: «ناره زووی نانی گهنمی نه هارپاو ئه که م»، په یامبه ر ﷺ فهرمووی: «هه رکه سی نانی گهنمی نه هارپاو هیه نه وا با بیداته براکه ی».

به لام ئه گهر برسیه تی مندا ل پراویکات نه وا به الله سه خته له سونه نی ئه بی داوود هاتوو له عه لی کوپی ئه بو طالیه وه ﷺ که هاته لای فاطیمه، وحه سه ن وحه سه بن ئه گریان گووتی: «چی ئه یانگره نیئت؟»، گووتی: «برسیه تی».

له ترمزی هاتوو له رافیی کوپی عه مره وه که ده لئیت: «به ردم ده هاوئشته خورمای ئه نسارپه ک نه وانیش منیان برده لای په یامبه ر ﷺ ئه ویش فهرمووی: «ئهی رافیع بوچی خورماکه یان فرئ دده ی؟»، گووتی گووتم: «ئهی په یامبه ری الله به هوی برسیه تی».

وحالی پو شاک وپارێزه ری عه وراتیشیان چاکتر نه بو له حالی خواردنیان، له صه حیحدا هاتوو که سیک پرسپاری له په یامبه ر کرد ﷺ دهرباره ی نوئژکردن له یه ک جلوه رگ په یامبه ر ﷺ پی فهرموو: «ئایا دوو جلوه رگتان نییه؟».

ئهم جلوه رگه ش زو رجار کورت وته سک بووه که خه ریکبووه عه وره تی هاوه له که دانه پو شیت له کاتی نوئژه که یدا له مزگه وتی په یامبه ر ﷺ، له سه هلی کوپی سه عده وه که ده لئیت: «هه ندئ پیاو له که ل په یامبه ر ﷺ نوئژیان ده کرد پشتینه که یان ئه که یانده گه ردنیان هاوشیوه ی مندا ل، و به ئافره تان ئه و ترا سه رتان هه لمه برن مه تا پیاوه کان ریک ده بنه وه له دانیشتی نیوان دوو سوژده که».

ئین به طال ﷺ ده لئیت: «طه حاوی ده لئیت: ئه وانیه ی که پشتینیان به گه ردنیانه وه گری دده له به رنه وه بوو هیچی تریان نه بوو الله زانتره، چونکه ئه گهر هیتریان هه بووایه نه وا

ئه‌یانکرده به‌رخوێان له‌کاتی نوێژدا وپۆیستی به‌وه نه‌ده‌کرد پێگری له‌ ئاڤه‌رتان بکێت که سه‌ریان به‌رز نه‌که‌نه‌وه له‌وکاته‌ی پیاوه‌کان پێکیونه‌وه له‌دانیشتنی نیوان دوو سوچه‌که وحوکه‌کانیان جیاوازی تێکه‌وئ له‌نوێژدا نه‌وه‌ش پێچه‌وانه‌ی فهرمووده‌ی په‌یامبه‌ره ﷺ ده‌رباره‌ی پێشنوێژی:

جیاوازی له‌سه‌ر نیه «هه‌روه‌ها فهرمویه‌تی: «ئه‌گه‌ر سه‌ری به‌رزکرده‌وه [له‌سوچه‌] ئیوه‌ش سه‌رتان به‌رزکه‌نه‌وه»، ئایا نابینیت که‌ عه‌مپی کوپی سه‌له‌مه له‌وکاته‌ی نوێژی به‌گه‌له‌که‌ی ده‌کرد وعه‌وره‌تی ده‌رنه‌که‌وت به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو جگه له‌و پۆشاکه کورته‌ی نه‌بوو وله‌وکاته‌ی که‌ پۆشاکێکی نوێیان بۆکری که‌ دایپۆشیت له‌کاتی نوێژدا گووتی: «به‌هیچ دلخۆش نه‌بووم ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه»، سه‌ره‌له‌پێنی ئاڤه‌رتان قه‌ده‌غه‌کرا به‌هۆی ئه‌وه‌ی عه‌وره‌تی پیاوه‌کانی پێش خۆیان هه‌ست پێ نه‌که‌ن له‌کاتی سه‌ره‌له‌پێن له‌سوچه‌دا». کۆتایی

ئایه‌ دوای ئه‌و هه‌ژاریه هه‌ژاری تر بوونی هه‌یه؟ په‌نگه‌ مرووف ئارامبگێت له‌سه‌ر نازاری برسیه‌تی به‌لام ئه‌گه‌ر هیچ نه‌دۆزیته‌وه عه‌وره‌تی خۆی پێ داپۆشیت ئه‌مه‌یان به‌پراستی زۆر ئازاریه‌خش و سه‌خته، وپه‌یامبه‌ر ﷺ وهاوه‌له به‌پێزه‌کانی ئه‌م بارودۆخه‌ بێنن وه‌یجیشیان له‌ده‌ست نه‌یات گومانی تێدا نییه که‌ بارودۆخیان زۆر سه‌خت بووه، ئه‌وه‌ش که‌ چاوی موه‌حید پر فرمیسک ئه‌کات ئه‌م بارودۆخی هه‌ژاریه په‌یامبه‌ر ﷺ یشی گرتوه ئه‌و که‌ چاکترین به‌دییه‌نراوه‌کانی الله و به‌پێزترینیان وشه‌ریفترینیان بوو، له‌صه‌حیحی موسلیما له‌ ئه‌نه‌سی کوپی مالیکه‌وه ﷺ ده‌لێت: «پۆزێکیان هاته‌مه لای په‌یامبه‌ر ﷺ بێنیم دانیشتوه له‌گه‌ڵ هاوه‌له‌کان قسه‌ی بۆیان ده‌کرد سکی خۆی به‌توندی گرتبوو، ئوسامه‌ گووتی: منیش ئاگاداربوم و به‌مه‌ندئ له‌هاوه‌له‌کانم گووت: بۆچی په‌یامبه‌ر سکی به‌توندی گرتوه ﷺ؟ گووتیان: به‌هۆی برسیه‌تییه‌وه»، له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا: ئه‌بو طه‌لحه په‌یامبه‌ری بێنی ﷺ پالکه‌وتبوو له‌مزگه‌وته‌که‌دا وله‌سه‌ر پشته‌وه خۆی مه‌لده‌گه‌رنیته‌وه بۆسه‌ر سکی هاته‌ لای ئوم سه‌لیم وگووتی: «من په‌یامبه‌رم بێنی ﷺ پالکه‌وتبوو له‌مزگه‌وته‌که‌دا وخۆی مه‌لده‌گه‌راندوه له‌سه‌ر پشته‌وه بۆسه‌ر سکی وایزانم به‌هۆی برسیه‌تییه‌وه بوو»، ئه‌نه‌س گووتی: «ئه‌بو طه‌لحه هاته‌ لای دایکم گووتی: «ئایا شتێک هه‌یه؟»، گووتی: «به‌ئێ پارچه پارچه‌ی نان وه‌ه‌ندئ خورمام هه‌یه ئه‌گه‌ر په‌یامبه‌ر ﷺ به‌ته‌نها بێته‌ لامان تێرته‌خوات، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌ سێکی تریش له‌گه‌ڵ خۆیدا به‌یئیت ئه‌وا په‌نگه‌ به‌شیان نه‌کات». فهرمووده.

که‌واته ئومیدت هه‌بێت ئه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌ی سکاڵای که‌می حال وته‌نگه‌به‌ری ژبان ئه‌که‌یت برۆانه په‌یامبه‌ره‌که‌ت ﷺ سه‌ختی برسیه‌تی به‌سه‌رداهات هه‌تا به‌رووخساریدا هه‌ستیان پێکده‌به‌لکو له‌سه‌ر پشته‌وه خۆی وه‌رده‌گێرا بۆسه‌ر سکی له‌به‌ر ناڕه‌حه‌تی برسیه‌تی وله‌ناو کۆمه‌ل له‌هاوه‌لان ئه‌نه‌س لێیان ئه‌پرسیت ده‌رباره‌ی بارودۆخی وئه‌وانیش ئه‌لێن به‌هۆی

برسىيەت يېھىيە، ھىچ كەسكىش شتىكى نىيە بىداتى ﷺ، ۋە لەۋكاتەى دۆزايە ۋە تەنھا پارچە پارچەى نان بوو كەناشتى بۆمىۋاننىكى رۆزدارى ۋەك پەيامبەر ﷺ، مەرۋەھا ﷺ چەندىن شەۋى بەسەر دەبرد بەئى ئەۋەى ھىچ شتىكى بخوات.

لە ئىين عەباسە ۋە ﷺ كە پەيامبەر ﷺ چەند شەۋىكى يەك لەدۋاى يەك ئەمايە ۋە وخۆزانە كەشى خۆراكيان نەئەدۆزىيە ۋە وزۆربەى نانەكەشيان ناننى جۆ ئەبوو، بەئى ئەى ئەۋ ئافرەتەنەى بەرۋى ھاۋسەرەكانتان مەئەشاخىن ۋەداۋى خۆشگۈزەرانى ئەكەن بەتابىتە مۇجامىدەكانى پېناۋ اللە، ئەۋەتا خۆزانەكانى پەيامبەر ﷺ ۋەكى بەرۆرتىنەكانى كە برسىيەتى تەنگى پې مەئچىئون، لەصەحىيە مۇسلىمدا ھاۋۋە لە ئەبى مۇرەپرەۋە ﷺ دەئىت: «سۆيىد بەۋەى نەفىسى ئەبى مۇرەپرەى بەدەستەۋەى نەبوو لەخۆزانەكانى پەيامبەر ﷺ بۆماۋەى سى رۆزى بەدۋايەك لەنانى گەنم بخۆن مەتا دۇنيائى جېھىشت». بەئى ئەۋ خۆزانەكانى لەنانى جۆ تېزەبىئون يان لە كەپەكى نانەكەش مەرۋەك لەصەحىيەكەدا ھاۋۋە لە ئەبى مۇرەپرەۋە ﷺ دەئىت: «خرچ رسول اللە ﷺ من الدنيا ولم يشبع من خبز الشعير». «پەيامبەر ﷺ لەدۇنيا دەرچوۋ وتېرى نەخوارد لەنانى جۆ».

ئەۋەى كە دىل خۆتەۋى ئەكات ۋەنەفس تەۋانى بىرلىككەندەۋى نىيە ئەۋەى كەبزانىت پەيامبەرەكەت ﷺ برسىيەتى تەنگى پې مەئچىئە مەتا ناچاربوو ۋەئامى بانگكردنى جۈۋەكەيەك بەداتەۋە لەسەر خۆراكيكى ناخۆش بەئى قەلغانەكەى ۋەك بارمەتە لائى دانا تاكو مەندى جۆى بەداتى ۋەخۆراكى لى دروستىكات بۆ خۆزانەكانى لەصەحىيەكەدا ئەئەسەۋە ﷺ ھاۋۋە دەئىت: «چۈۋەلەى پەيامبەر ﷺ بەنانى جۆۋ ۋەرۋى ئازەل بىنىم كە قەلغانەكەى ۋەك بارمەتە لائى جۈۋەكەيەك دانابوۋ بەرامبەر بەبىست قاپ (صاع) لەخۆراك بۆخۆزانەكانى، رۆزىكيان بىستەم ئەگۈۋت: «لەئىۋارەدا قاپ خورما يان قاپ دانهۋىلە لەمائى ئالى مۇحەمەددا نەبوو -صل اللە عليه وسلم-»، لەۋرۆزەدا نۆ خۆزانى مەبوو».

حافظ لە «الفتح» دا دەربارەى فەرۋودەى ﷺ: «لەئىۋارەدا قاپ خورما يان قاپ دانهۋىلە لەمائى ئالى مۇحەمەددا نەبوو ﷺ»، «ئەۋەى گۈۋت نەك لەبەر تۈۋرەپى ۋەك لەبەر سكاللا -پەنا بە اللە- بەئى ئەۋەى گۈۋت ۋەكو داۋاى لىبۇردىنىك لەۋەى ۋەئامى بانگەۋازى جۈۋەكەكەى دايەۋە ۋەقەلغانەكەى لائى بارمەتە كرد». كۆتايى.

بەئى پەيامبەر ﷺ ۋەئامى بانگەۋازى جۈۋەكەكەى دايەۋە لەبەر برسىيەتى لەسەر ناننى جۆۋرۋى بەز تەنانتە بۆنىشى گۆرابوۋ، بەئى پىۋىستى كرد گرنگترىن شت لائى مۇسلمان لەچەكەكانى دەستى بىكاتە بارمەتە، لەلەى جۈۋەكەش، كە لەچاكترىن بارودۇخەكانىدا

پاره‌کانی حه‌لّ و حه‌پامی تیکه‌ل کراوه الله ده‌فرموویت: (گوینگر بۆ درۆ و پاره‌ی رپا و حه‌پام ده‌خۆن)، وه‌ئکه‌ر په‌یامبه‌ر ﷺ لای مه‌ر موسلمانیک بزانی قه‌رز وهرده‌گرئ ئه‌وا به‌دلتیاییه‌وه‌ نه‌نجامی دهدا، حافظ ده‌لّیت: «زانایان ده‌لّین: دانایی له‌وه‌ی ﷺ له‌بری مامه‌له‌ له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل جووله‌که‌یه‌ک کردووه‌ یان له‌به‌ر روونکردنه‌وه‌ی جائیز بوونیه‌تی، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌چی تریان نه‌بوو به‌جۆریک ئه‌و خۆراکه‌ باشتره‌ له‌داواکردن له‌غیری ئه‌و، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی ترسی ئه‌وه‌ی مه‌بووه‌ هه‌چی له‌به‌رامبه‌ر وهرنه‌گرن و نه‌یویست تووشی ناره‌حه‌تیان بکات». کۆتایی.

ده‌لّیم: مه‌حاله‌ په‌یامبه‌ر ﷺ چه‌که‌که‌ی بارمه‌ته‌ بکات لای دوژمنه‌که‌ی مه‌رچه‌نده‌ په‌یمان به‌ستووش بێت ئیلا مه‌گه‌ر بۆ زۆر پێویستی و به‌بێ ئه‌م شیویه‌ چاره‌سه‌ر نه‌کرئ الله زاناتره‌.

ئه‌وه‌ت به‌س بێت بزانی که‌ مه‌روه‌ک له‌سه‌حیدا هاتووه‌ ﷺ کۆچی دوایی کرد و قه‌لغانه‌که‌ی بارمه‌ته‌ بوو لای جووله‌که‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به‌ سی قاپ له‌جۆ که‌ وه‌کو خۆراکیک برديه‌وه‌ بۆ خێزانه‌کانی، له‌پروایه‌تیکێ تردا: برديه‌وه‌ و کردییه‌ رزقیک بۆ خێزان و منداڵه‌کانی، له‌ سونه‌نی پێشه‌وا ئه‌حه‌مه‌ ددا: «هه‌چی شک نه‌برد پێ تا برسیه‌تی بشکێنێت هه‌تا کۆچی دوایی کرد».

ئه‌مه‌ بارودۆخی ده‌وله‌تی نه‌به‌وی بوو له‌سه‌ره‌تا‌کانی دروستبوونیدا هه‌تا کۆچی دواییشی ﷺ، برسیه‌تییه‌ک گشتیانی گرتبووه‌ تاناستیک ئه‌وه‌ی برسیه‌تی به‌سه‌ردا نه‌هاتیبێت ناتوانیبێت درک به‌ترسناکی ئه‌وه‌ بکات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌رگیز گوئیستی موسلمانیک یان ته‌نانه‌ت دوورپوه‌یکیش نه‌بووین تانه‌ له‌ده‌وله‌ته‌که‌ی بدات ﷺ ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ خۆی ﷺ هه‌چی نه‌ده‌دۆزیه‌وه‌ بۆخۆی بیخوات و بیداته‌ هاوه‌له‌کانی ئێتر چۆن خۆی گه‌مارۆ بدات و ده‌وله‌تیک رابگه‌یه‌نێت که‌خاوه‌نی پێداویستییه‌کانی ده‌وله‌ت نه‌بێت بگه‌ ته‌نانه‌ت ساده‌ترین پێداویستییه‌کانی ده‌وله‌ت، خواردن و خواردنه‌وه‌.

هه‌رچی ده‌رباره‌ی بواری ئاماده‌کاری سه‌ربازیه‌ به‌بازنین بارودۆخی سووپای نه‌به‌وی چۆن بووه‌؟

ئایا هه‌مان ناره‌حه‌تیان هه‌بووه‌ یان هه‌وێی سه‌ربازی زیاتر بووه‌ به‌سه‌رباقی ژبیانی مه‌ده‌نی ئاسایی؟

له‌مه‌ردوو سه‌حه‌حه‌که‌دا له‌ جابری کوپی عبدالله ﷺ هاتوه‌ ده‌لّیت: «په‌یامبه‌ر ﷺ کۆمه‌لێکی نارد به‌ره‌و «ساحل» و ته‌بو عوبه‌یده‌نکوپی جه‌رپا‌ی کرده‌ فرمانده‌یان ئه‌وان سئ سه‌د که‌س بوون منبشیان تێدا بووم، ده‌رجووین هه‌تا گه‌یشتی نه‌یوه‌ی پێگا و خواردنمان لێبێرا، ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌رپا‌ح فه‌رمانی به‌داینکردنی خۆراک کرد بۆ سووپا که‌ هه‌موو

ئه و خواردنه یی که هه یانبوو کۆیانکرده وه خواردنی من خورما بوو هه موورپۆژئی که م که م پپی ده داین مه تا ته و او بوو وایلپهات یه ک خورما مان به رنه که وت، گووتم: خورما یه ک به شی چی نه کات؟ گووتی بینیمان و ونبوو کاتیک ته و او بوو»، له پیاو یه تیکی تردا: «دهرچووین له و کاته دا ئیمه سی سده که س بووین خواردنمان له سه ر شانمان هه لگرتبوو لای موسلیم جزدانیک خورما مان پپیو هیچی ترمان نه دۆزییه وه، ئه بو عوبه یده یه ک یه ک خورمای پپ ده داین، گووتی: گووتم: چیتان لی ده کرد؟ گووتی: خورما که مان ئه مزی وه کو مندالی پاشان ئاومان ئه خواردوه به سه ریدا به م جوړه به شی پۆژیکمانی ئه کرد تاشه و، به داره کانمان له گه لای دره ختمان ده دا بۆنه وهی بوهریت پاشان گه لاکانمان تیکه ل به ئاو ده کرد وئه مانخوارد، له بوخاریشدا: برسییه تییه کی تووند به سه رماندا هات مه تا گه لامان خوارد، له ویدا ئه و سووپایه ناونا به سووپای گه لاوه رین (جیش الخبط)، له م فه رموده یه شدا سوودی گه وه به ده سدی، به لام ئه وهی که لیږدها باسی ئه که یین سی هه لوه سته یه:

یه که م:

ﷺ ده لیت: «جزدانیکمان پرکرد له خورما هیچی ترمان ده ست نه که وت» و ده لیت «خواردنه که مان له سه ریشتمان هه لگرتبوو هه تا ته و او مانکرد».

ئه مه په یامبه ری اللهیه ﷺ به سوۆترین که سه بو به دیه پناوه کان و ده ست گرتووترینیانه به هه رشقی سوودی بۆیان هه بی ت یان ئازار دوربخاته وه له سه ریان وزانترین که سه به جه نگه کان سووپایه ک ئه نیریت به ره و گه رمای بیابان و ناره حه تییه کانی خۆراکیشیان له سه ر شانیان هه لگرتبوو خۆراکه که یان به شی رنکا که یان ناکات مه تا ئه گه نه دوژمن، کوشتاری دوژمنیکی ئاماده بوو ئه که ن، گومانی تیدا نییه که ئه و ﷺ زانیاری هه بوو له سه ر ماوهی دووری جه نگه که وکۆسپه کانی رنکا و سه ربازیک چه ند خۆراکی پیوسته جیاوازی نییه ئه گه ر خۆی بی زانیایان پرسیاری له ماوه له شاره زاکانی بکردبا به تایبه ت ئه میری غه زوه که، ئه وه مان بۆده رکه وت له گووته ی هاوه له که ﷺ که ده لیت: جزدانیکمان پرکرد هیچی ترمان ده ست نه که وت».

لیږدها پرسیاره که ئه وه یه : ئایا جائزه سووپایه ک بنیریت بارودوخی به م جوړه بی ت؟ وه ئایا تانه له بارودوخیکی هاوشپوهی ئه مه له ده وله تی ئیسلامی وه یزه سه ربازییه که ی ئه دریت؟

ده لیت: به راستی په یامبه ر ﷺ هه موو توانای خۆی خسته گه ر بو گه یشتن به هۆکاره که، وئجته یادی کرد له داواکردنی ئه و شته ی ئه یانگه یه لیت به ئامانجه که، پاشان پشتی به ست به و زاته ی خه زینه ی ئاسمانه کان وزه وی به ده سته هه رکه سیکیش پشت به الله به سستی ئه و هه ر ئه وهی به سه سه.

هه‌ربۆیه بیانوی لاوازی هۆکاره‌کان عوزر و پێگر نیین له‌داواکردنی دوژمن، په‌یامبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: «ئه‌گه‌ر ئیوه‌ پشت ببه‌ستن به‌ الله به‌مافی خۆی ئه‌وا رزقتان ده‌دات هه‌روه‌ک رزقی بالنده‌یه‌ک ده‌دات سه‌به‌نیان به‌برسیه‌تی ده‌رده‌چیت ئیواران به‌ تێروپێی ئه‌گه‌ر پته‌وه‌».

له‌و فه‌رمووده‌یه‌شدا په‌یامبه‌ر ﷺ ده‌ستگرتوو بوو به‌جیهاد له‌پێناو الله و داواکردنی دوژمن به‌تایبه‌ت له‌ساته‌وه‌ختی لاوازییدا، ئه‌و کاره‌شی ﷺ به‌فێرۆدانی سه‌ربازانی نییه‌ -دووربێن له‌و- هه‌روه‌ها خۆله‌ناوێردن نییه‌ هه‌روه‌ک هه‌ندیک که‌س ئه‌مرۆ ده‌لێن که‌ گوایه‌ هه‌رکاتیک بۆ کرده‌وه‌یه‌ک ده‌رچیت تێیدا هۆکاره‌کان کامل نه‌بووبن به‌رێک و پێکی ئه‌لێن گوایه‌ ئه‌وه‌ خۆله‌ناوێردنه‌.

وله‌کرده‌وه‌که‌ی ئه‌ودا ﷺ سوودیکی په‌روه‌رده‌یی نه‌به‌وی گه‌وره‌ و پایه‌داری تێدا به‌ ئه‌وانه‌ شوێنه‌وار و گه‌رنیگه‌که‌ی ده‌زانرێت که‌ چۆن جه‌ادیان کردوه‌ وه‌ک عیبادت: به‌پراستی باروودۆخه‌کان به‌رێناکه‌ون ئیلا به‌ هه‌ولێدانیکی زۆر بۆ ده‌ستخستنی هۆکاره‌کان، چونکه‌ ته‌رکی گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان یان که‌مه‌ترخه‌می تێدا له‌لایه‌ن موجاهیده‌وه‌ ئه‌وا پاداشت و به‌شی ته‌نها سه‌رشۆری وله‌ده‌ستدانی داواکاریه‌کانی ده‌ییت، هه‌رکه‌سیکیش ئیجتیهاد بکات له‌داواکردنی هۆکاره‌که‌ وه‌موو هه‌ولێکی توانراو بخته‌گه‌ر پاشان پشت به‌ الله ببه‌ستێت ئه‌وا پاداشت و به‌شه‌که‌ی خۆشه‌ختی ده‌ییت له‌دوینیا و ئاخیره‌تا (وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)، الله به‌ مه‌ریه‌م ده‌فه‌رموویت: (وَهَٰذَا إِلَيْكَ مِجْزَا النِّجَالِ) ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌که‌ی پشتمووی بخستایه‌ و ببووتایه‌: سوودی چیه‌ ئافه‌ره‌تێکی لاواز به‌رامبه‌ر په‌گی دارخورمایه‌ک؟ ئه‌وا بێگومان به‌ره‌مه‌که‌ نه‌ده‌که‌وته‌ سه‌رزه‌وی.

به‌مه‌مان شیوه‌ ئه‌گه‌ر هاوه‌له‌کان یان یه‌کیکیان پێگرییان بکردبا له‌خواردنی خورمایه‌ک و بییان گووتایه‌: ئه‌بێ سوودی چیمان بێ بگه‌یه‌نیت؟ ئه‌وا هه‌رگیز نه‌ده‌ژیا و بێگومان له‌و رێشه‌دا نه‌مرد، موه‌لیب ﷺ ده‌لێت: «ئهم خورمایه‌ تیری ئه‌کردن به‌هۆی به‌ره‌که‌تی په‌یامبه‌ر و به‌ره‌که‌تی جه‌هادیش له‌گه‌ڵیدا، به‌ئکو الله به‌ره‌که‌تی خسته‌ ئه‌و خورمایه‌ وه‌مه‌تا بووه‌ هۆکارێک بۆ راگه‌یاردنی برسه‌تی له‌به‌رئه‌وه‌ی سروشت له‌شوینی خۆیدا ناشکێت و باروودۆخه‌کان له‌ئاسۆی خۆیان ده‌رنه‌چن له‌حیکمه‌تیکدا سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی الله به‌توانایه‌ که‌ خواردنیان بۆ به‌دیبه‌ییت له‌هه‌یچه‌وه‌ یان به‌ردێکیان بۆ بکاته‌ نان».

له‌فه‌رمووده‌که‌شدا ئه‌وه‌ی که‌ هاوه‌له‌کان له‌سه‌ری بوون له‌گوێگرتن و گوێپه‌یانی کردن له‌خۆشی و ناخۆشیدا و چاکی گومان و دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ خوگرتن به‌داروبه‌ردی دونه‌یاوه‌، هه‌ستان خواردنه‌که‌یان خسته‌ سه‌ر شانیان. هه‌روه‌ک تاراوه‌یه‌کی زۆر الله نیعمه‌تی

پژاندىۋەتە سەريان بەۋەى كە لەسەرى بوون لە ئارامگرتىكى جوان وزبرى ژيان كەنەفسى خۇيان راھىنا لەسەرى بەۋەش تواناى تىپەركردنى ئەو مەينەتتەيان پەيداكرد ھەروھما ئاراميانگرت لەسەر موسىبەت ۋەفیتەكان.

ھەروھما سوربوونى ھاۋەلەكان ﷺ دەگرتەۋە لە سوربوون لەسەر جىھاد لەپىناۋ اللھ وداواكردى مالى كافرەكان لەمەرشوئى بيانىن ھەرچەندە ھۆكارەكانىشىان بەپى پېۋىست نەبوۋىت ۋەتەنگەژەبىيەكان لەدەورىاندا كۆبوۋىتتەۋە وترس وېرسىيەتى بەسەرياندا چەسپايت، رەنگە كەسېك بلىت پەيامبەر ﷺ نەيدەزانى كە بارودۇخەكە ئەگاتە ئەم ئاستە ! ئەلېم: ئەھلى زانست خىلافيان مەبوو دەربارەى ئەم غەزۋە خۇى ھەندىكىان باسيانكردۋە كە پەيامبەرىش ﷺ لەگەلئاندا بوو، بەلام راستر وايە ناردىتتەيانى ھەروھك غەزۋەى گەلاۋەرنەكە(غزوة خبط) لەغەزۋەى (ذات الرقاع) بارىكى سەختەر ۋوۋىدا بەسەر پەيامبەر ﷺ لە ئەبو موساۋە ﷺ دەلېت: «دەرچوۋىن لەگەل پەيامبەر ﷺ لەگەل جەنگاۋەرانىك ژمارەمان شەش كەس بوو لەنىۋانماندا ۋوشترىك ھەبوو بەنۆرە سوارى پشقى ئەبوۋىن، پىيەكانمان پەنەمابوۋ پىيەكانى منىش پەنەمابوۋ ونىۋۆكەكانم كەۋتبوۋن، بەپارچە قوماشىك پىيەكانمان پىچايەۋە ھەرىۋە ناۋرا بە جەنگى پارچە قوماش (غزوة ذات الرقاع) لەبەرنەۋەى شەقەكانى پىيەكانمان نارەحتەمانى دەركد ».

شەتە زۆر گرنگەكە لەم سوۋدە: ئەۋەيە كە ھەرچى بەسەر پەيامبەر ﷺ ۋھاۋەلەكانىدا ھات لەماندوۋىيەتى وېرسىيەتى ولېۋونەۋەى ئەندامەكانى لەش ئەۋا لەپىناۋ جىھادى وداواكردى (طلب) بوو ئەۋان دەرچوۋن داۋاى مالى كافرەكان بكەن، چ جاي دەربارەى جىھادى بەرگرى (دفع) ئەى بەندەكانى اللھ ؟ بەرگرى لەئايىن ۋنەفسەكان ئابروەكان، ئەھلى عىلم باسيان كرددۋە لەۋەى كەمىچ مەرجىكى بۆ دانانرېت ھەروھما بيانۋى بىنەما ۋوحوجەى درۆ سوۋدى نىيە تىيدا ۋە اللھ خۇى ھىدايەتى گىستمان بدات بەرەو ھەرشى خۇشى بویت وليى رازى بىت.

ھەلۋەستەى دوۋەم:

ئەۋەش گوتەى ھاۋەلەكەيە ﷺ «ئەبو عوبەيدە فەرمانى كرى بەئامادەكردى خواردن بۆسوۋپا ھەموۋيان بۆئەۋە خورمايان كۆكردەۋە»، واتە ئەمىرى سوۋپاكە ئەبو عوبەيدە ﷺ بەخشىنى خەلكە تايبەتەكانى كۆكردەۋە ۋە ھەموۋيانى ۋەك يەك بەشداركرد لەدابەشكردى سەرەراى ئەۋەى رەنگە ھەندىكىان زياتريان كۆكردىتتەۋە بەلام زۆر پىۋىستىانە، ۋەھركەسى دەست بەمالى خۆيەۋە بگرتت رەنگە بىتتە ھۇى رزگاربوونى.

ئیبین به طال له موهه لیب نه قلی دهکات ﷺ که ده لیت: «دهسه لاتدار بۆی ههیه فه رمانی یه کسانێ به خه لکی بکات وناچاربان بکات بوئه وه وه شداربان بکات له به شکردن له پیناو مانه وه یان له ژبیاندا، وتییدا یه که پیشه وای بۆی ههیه یه کسانێ بکات له نیو خه لکیدا له خواردندا له کاتی ئاماده بووندا چ مائی هه ییت یان نا ههروهک له م گه شته پرویدا». کوئای.

به لکو نه بو عوبه یده نه م کاره ی کرد په یامبه ری کرده پیشه وای خۆی ﷺ، له سه له مه وه ﷺ ده لیت: «خۆراکی گه له که که م بووه وه ویرسییه تی پروی تیانکرد وهاتنه لای په یامبه ر ﷺ ده رباره ی ئه وه ی ووشتره که یان سه ربهرن ئه ویش ئیزنی پیناندا»، له فه رمووده یه کی تردا په یامبه ر ﷺ ده فه رموویت: «بانگه واز بکه ن له نیو خه لکیدا بینه ئیره به چاکترین خۆراکه که یانه وه»، له سه ر پستیک فه رشیانکرد په یامبه ر ﷺ دوعای به ره که تی تیکرد، وه له سه ویدی کوپی نوعمانه وه که په یامبه ر ﷺ ده رچوو له سائی خه یبه ر هه تا گه یشتنه سه هباء که دووهرترین خا که له خه یبه ر نوژی عه سری پ کردن پاشان بانگه وازی کرد بو هینانی خۆراک هه چیان نه هینا جگه له خۆراکی «سه ویق» (خواردنیکه له ناردی گه نم و جو دروستده کریت). فه رمووده.

له فه رمووده کانی پیشوودا هه مان شتی تیدا یه که دووپاتمان کرده وه ده رباره ی بارودوخی سووپای نه به وی و لاوازی هاوکاری کردیان، وتییدا یه هه زیانکردوه پیشه وای ناخی خه لکی ئارام بکاته وه هه رچه نده به یه ک ووشه ی چاکیش ببت هه تا مو لکه کانی خۆیان ئاماده بکه ن به ئارامی ناخی خۆیان وه له بارودوخی سه خته کاندایان له کاتی خوشیدا بۆیان بگه رپنیتیه وه نه گه رنا بۆی ههیه ناچاربان بکات له سه ر ئه وه نه گه ر له به ر زه رپه رت ببت ههروهک له ووتنه کانی موهه لیب هاتوه ﷺ به تایبه ت ئه وه ی فه رمووده ی جابر وهه ردوو فه رمووده که ی پیشوو هه چیان تیدانییه جگه له فه رمان به کردار وهیچ باسی ئه وه ی تیا نیه که باسی نرخیان کردبیت.

جگه له مه ش په یامبه ر ﷺ ستایشی نه م کرده وه یه ی کردوو له ئاماده یی وله گه شتدا په یامبه ر ﷺ له هه ردوو سه حه که دا ده فه رموویت: «به راستی نه شعهریه کان نه گه ر ببخۆراک بمیننه وه له کاتی غه زایان خۆراکی خیزانیان که م ببیتیه وه له مه دینه نه واهه رچییان ههیه کو ی ده که نه وه له ناو یه ک پۆشاکدا پاشان له یه ک قاپدا دابه شیان ده کرد له نیو خۆیاندا به یه کسانێ، ئه وان له مین و مینیش له وانم».

له وه ی پیشوو وه سته می هه رکه سه یکینه فس نزمان بو روونده بیتیه وه که سه روشتی پیسه ووه به نه نه سه ست مائی (الله) ی بردوو وخۆراکی باشی تایبه ت به خۆی ههیه له کاتی ته نگه ژه ییدا که براکانی وخانه واده که ی به تایبه ت دیله کان وشه هیده کان، نه و نه مائی

خوی به خشویه تاكو دابه شی بکات له نیو خوی وبرا پیوسته کانی نه هیچ خوراکیکي بویان به جیبه شتووه تاكو لیویانی پې ته پکهن له پیناو نه ودها گشت فیلیکی کردووه، هه موو نه وه له ژر باری کاریگه ری لاوازی یه قینه ونه و نه یه ویت رزقیک بو مندالنه کانی به جیبه یلیت، نه فسه نزمه کان شکستیان مینا! له یین عومه روه ﷺ ده لیت: «دهرچووم له گهل په یامبه ر ﷺ هه تا چووه ناو هه ندی کولانی نه نسارپیه کان خورمای لی ده کرده وه ونه یخوارد پی می فهرموو: «نه ی یین عومه ر بوچی ناخویت؟» گووتم: «نه ی په یامبه ری الله حه زم لی نییه»، فهرمووی: «به لام من حه زم لییه تی نه مه ش چوارهم سبه ینانه خواردنم نه خواردووه چونکه هیچم شک نه برد نه گهر بمویستبا داوام له په روه ردگارم بکردبا نه وا هاوشپوه ی پاشای کیسرا وقه یسه ری پښ ددهام، چون ده بیت نه ی یین عومه ر نه گهر بمینته وه له گهل یکدا رزقی سالیکیان بشارنه وه ویه قینیان لاواز بیټ». - []

هه لوه سته ی سییه م:

ده رباره ی موکری غه زوه که - هه رچه نده به نه نقه ست نه م باسه مان دواخت- نه ویش له ووته ی هاوه له که ﷺ «ووشتریک له قوره یشیه کان به ده ستنین» واته نه و ووشترانه ی که خوراک وشتومه کیان پې بارده کریت، په یامبه ر ﷺ ده فهرموویت: پینج شتم دراوته تی هه رگیز به که س نه دراون له پیش من: دوژمن له دوری یه ک مانگ لی م دترسیټ، نه م خاکه م بوکراوه به مزگه وت وشوینی پاکبونه وه که واته هه رپیاویک له نوممه ته که م پی گه یشته له کاتی نوپژدا نه وا بانوپژده کی تیډا بکات، وغه نیمه ت بوژمن حه لال کراوه به لام بوهیچ که سی له پیش من حه لال نه کراوه»، سه عدی ﷺ ده لیت: «نه مه ش له به ر پزی خویه تی لای په روه ردگاری هه روه ها له به ر پز وگه وره یی وته واوته تی دلسوزی نوممه ته که یه تی هه ربویه بویانی حه لاکرد وهیچ شتیکیش له پاداشتی جیهاده که یانی که منه کرده وه». کوټایی.

نه وه ی پروانیتنه سیه کانی په یامبه ر ﷺ وغه زوه کانی پیش جه نگی به در سه رسام ده بیت به وه ی سه رجه م سه رایا وغه زوه کانی پیش به در به هو ی به ده سته یانی ووشتره کانی قوره یشیه کاند بووه، غه نیمه ت له موکلی کافره کان شه ریفتین ده سته که وتی بښ هاوتایه، وپاکترینیانه، وه هه روه ها الله کردوویه تی به سه رچاوه ی قووتی په یامبه ره که مان ونالوبه ته که ی هه روه که ده فهرموویت ﷺ: «له نیوده ستی [له نزیکی] روژی قیامه ت نپردراوم به شمشر هه تا الله به ته نها نه په رستری به بی هاویه ش ورزقی من خراوته ژر سیه ری په که مه وه وزیله ت وبچووکی خراوته سه ر هه رکه سی سه ریچی فه رمانه کانم بکات»، تیمام نه حمه د گپراویه تیه وه و بوخاری نامازی بو کرده.

الله صه ده قه وزه کاتی حه رام کردووه بو سه ر په یامبه ر ﷺ له به رنه وه ی خوراکي لاوازه کان

و مه‌ژاره‌کانه بۆیه نه‌و خۆراکی خۆی و خانه‌واده‌که‌ی له کاسی پیغه‌مبه‌ره ئولول عه‌زمه به‌هێژه‌کان و په‌روه‌رده‌ی شمشیر و چه‌که‌کان بێت له‌ده‌سته‌که‌وتی جه‌نگه‌کان و غه‌نیمه‌ته‌کان الله ده‌فه‌رموویت: {مَا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ} په‌یامبه‌ر ﷺ جووتیار نه‌بوو، ئاسنگه‌ر نه‌بوو، دارتاش نه‌بوو، به‌ئکو موحامیدیک بوو له‌پێناو الله له‌به‌روبومی شمشیره‌که‌ی نه‌خوارد هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: «رِزْقِي مِنْ خِرَاطَتِهِ رِزْقٌ سَيِّبَهُ رِي مَهْ كَهْ مَهْ وَه»، حافظ له «الفتح» دا ده‌لیت: له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئاماژه‌کراوه بۆ فه‌زڵ و گه‌وره‌یی ڕم، هه‌روه‌ها بۆ هه‌لاک‌کردنی غه‌نیمه‌ته‌کان بۆسه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته، هه‌ربۆیه‌ رزقی په‌یامبه‌ر ﷺ به‌سترا به‌مه‌وه نه‌ک کاسی تر له‌به‌رئه‌مه‌ش هه‌ندی‌ک له‌زانایان گوتویه‌نه ئه‌مه چاکترین کاسی کردنه». کۆتایی

قورطوبی ﷺ ده‌لیت: «نه‌و هۆکارانه‌ی که‌به‌هۆیه‌وه رزق به‌ده‌سته‌ده‌هێنیت شه‌ش جوړن به‌رزترینیان به‌ده‌سته‌هێنانی رزقی په‌یامبه‌رمان موحه‌مه‌ده ﷺ که‌ده‌فه‌رموو: رزق من خراوته ژیر سیبهری ڕمه‌که‌مه‌وه وه زلله‌ت و بچووکی خراوته سه‌ر هه‌رکه‌سێ سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانم بکات» اخرجه الترمذي و صححه، به‌م جوړه الله رزقی په‌یامبه‌ره‌که‌ی خۆی ﷺ له‌کاسیه‌که‌یدا به‌هۆی فه‌زڵ و تایبه‌تمه‌ندیه‌که‌ی کردووه به‌چاکترین جوړی کاسی». کۆتایی

به‌م جوړه الله به‌نده ئیمانداره موحامیده‌کانی هانده‌دات له‌سه‌ر به‌ده‌سته‌هێنانی غه‌نیمه‌ت و نه‌مه‌ش هه‌لاک‌ترین هه‌لاک‌کراوه‌کانه الله ده‌فه‌رموویت: {فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ}، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: {وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا}، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: {وَأَوْزَنُكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْنُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا}.

هه‌روه‌ها په‌یامبه‌ر ﷺ به‌خۆی دهرده‌چوو بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی ووشتره‌کان -واته غه‌نیمه‌ته‌کان- وله‌گه‌ل خۆشیدا گه‌وره هاوه‌له‌ ده‌وله‌مه‌ند و مه‌ژاره‌کانیش دهرچوون، و به‌لگه‌ش له‌سه‌ر گه‌وره‌یی ئه‌م شه‌ره‌فه -شه‌ره‌فی به‌ده‌سته‌هێنانی مال و موڵکی کافره‌کان- نه‌وه‌بوو که الله ئه‌هلی جه‌نگی به‌دری کرده گه‌وره‌ترین ئه‌هلی ئیسلام له‌پاداشتدا هه‌رچه‌نده ئه‌وان له‌بنجینه‌دا به‌هۆی به‌ده‌سته‌هێنانی ووشتری موشریکه‌کان دهرچوون، الله ده‌فه‌رموویت: {وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَه تَكُونُ لَكُمْ}، په‌یامبه‌ر ﷺ سه‌باره‌ت به‌ووشتره‌کانی ئه‌بی سوفیان هه‌روه‌ک له‌صه‌حیحی موسلیمدا هاتووه ده‌فه‌رموویت: «به‌پاستی ئیمه داوایه‌کمان هه‌یه -داواکردنی ووشتری موشریکه‌کان- که‌واته هه‌رکه‌سێ ئاماده‌بێت باله‌گه‌لمان سه‌رکه‌وێت»، له‌که‌ع‌بی کو‌ری مالیکه‌وه ﷺ ده‌لیت: «په‌یامبه‌ر ﷺ سه‌ره‌ه‌شتی هیچ که‌سێکی نه‌کرد که‌به‌شداری له‌جه‌نگی به‌در نه‌کردبوو چونکه له‌ویدا به‌هۆی به‌ده‌سته‌هێنانی ووشتری موشریکه‌کان

دهرچووبو، بهم جوړه قورپه شپه کان دهرچوون ووشره کانی شیان له گهل خوځان برد وبه بئړیککه وتنی پشوه خته به یه ک گه یشتن هه روه ک الله ﷻ فهرموویه تی، وه به راستی شهریفترین دیمه نه کانی په یامبه ر ﷻ له نیتو خه لکیدا له جهنگی به در بووه». کوتای

که واته نایا موجهیدیکي موه حید له دووای نه مه ده لیت که من نامه وی به هو ی به ده سته پنانی غه نیمه ت بکوژریم له دووای نه وه ی که زانی په یامبه ر که ی وگه وره هاو ده لکانی نه مه یان نه ویست ودووروه کانی ش نه وانه بوون که خوویان گرتبو له سه ر برندنه وه ی نه و غه نیمه تانه ی که کوشتاری تیدا نیبه؟ الله ده فهرموویت: (سَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَاخِذُوهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ)، سه عدی ﷻ ده لیت: «کاتیک الله دوواکه وتووه کانی یادکرده وه وزه می کردن باسی نه وه شی کرد که یه کیک له سزا دنیاییه کانیان نه وه یه که په یامبه ر ﷻ وهاو ده لکانی کاتیک دهرده چوون به ره و به ده سته پنانی غه نیمه تیک که کوشتاری تیدا نه بیت له وه دا داویان لئ ده کردن بو نه وه ی له گهلایان برؤن» په یامبه ر ﷻ ده فهرموویت: «تکفل الله لمن جاهد في سبيل الله لا يخرجها إلا الجهاد في سبيله وتصديق كلماته بأن يدخله الجنة أو يرجعه إلى مسكنه الذي خرج منه مع ما نال من أجر أو غنمة»، واته: «الله سه ره رشتی که سیک ده کات جیهاد بکات له پیناو الله که هیچ دهرینه کردوه جگه له جیهاد له پیناو الله وبه راست دانانی ووشه کانی به وه ی که بیخاته به مه شته کانی به یان بیگه رنیتته وه بو ماله که ی خوی که لیوه ی دهرچووه له گهل پاداشتی خوی و غه نیمه ته کانی»، له هه ردووه صه حیحه که دا ماتووه په یامبه ر ﷻ ده فهرموویت: «الخیل معقود في نواصيها الخیر إلى يوم القيامة الأجر والمغنم»، واتا: «نه سپ له ناوچه وانیدا خیر وچاکه گری دراوه هه تا رؤزی قیامه ت پاداشت و غه نیمه ت»، که واته پاداشت و غه نیمه ت له بری خیر وچاکه که یه واته پاداشت له ناخیرت و غه نیمه ت وهرگرتن له دنیادا، که واته نه ی موجهید په له بکه به ره و پاکترین کاسی.

خه طابی ﷻ ده لیت: «هه رچی نه و مال ومولکه یه که به هو ی نه سپه وه به ده ست نه هیترئ - واته به هو ی جیهاده وه- چاکترین پرووی مال وپاکترینیانه». کوتای

سوودیکی گرنگی تر له پرووی سه ربازی به وه نه وه یه که بزانی ت نه و سووپایانه ی له سه ر سک خوځان نه خشین له به ر داواکردنی مالی موشریکه کان وپړیگری رپکه ی هاوکاریه کانیان نه مه خوی له خویدا لاوازکردنی هیزی دوژمن وگه مارؤدانی بنکه سه ربازی به کانیانه، که واته هیچ هیژیک ناتوانیت هه موو پیداویسته کی سووپاکه ی دابینبکات له ناسماندا چونکه سه ره پای فرؤکه گه لی زبه لاحی ناسمانی نه مریکی وسه ره پای نه وه ی خاوه نی فرؤکه ی گه وره وبه هیژیشه به لام هیشتا به رپژهی ۰.۷٪ په نا نه باته به ر هیزی زه مینی بوجیبه جیکردنی پیداویسته کانی خوی!

الله فەرمانی پێ کردووین بەوەی گەمارۆ بخەینە سەر بنکە ی کافرەکان و هانی داوین لەسەر داڕشتی بۆسە وکەمین وەکو چاکترین شیواز بۆ برینی پێگە ی هاوکارەکانیان کە دەفەرموویت: {واحصروهم واقعدا لهم کل مرصد} نیین کە ئێر ﷺ دەئێت: «تەنها بە بوونی خۆتان دەست هەلەمە گرن لەسەریان بە لکو بیانکەنە ئامانج وگەمارۆ بخەنە سەر مۆلگە و سەنگە رنشینان و چاودێریان بکەن لەسەر پێگاکی خۆیان مەتا فراوانیە کە یان ئێ تەسک و تەنگ ئە کەنە و»، الله دەفەرموویت: {وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ} نیین کە ئێر دەئێت: «لاواز مەین لە داواکردنی دوژمنە کانتان بە لکو بیاندۆژنە وە و بیانکوژن و لە هەموو بۆسە یە ک بۆیان دانیشن».

هەر و هەما ئە ی موحامیدە موەحیدە کان باوکە گەورە تان ئە بو بە صیر ﷺ بابێتە پێشڕەوێکی چاکتان کە کاتێک پە یامبەر ﷺ گە پانیدیە وە بۆلای موشریکە کان و هيجرەتی ئێ قبولنە کرد ئە وەش بە هۆی پە یماننامە ی خودە بیبیە وە بوو کە ناگرە بە ستیک بوو لە نیوان پە یامبەر ﷺ و موشریکە کان قورپەش، هەرگیز هێزی کە م نە بو وە و بێزار نە بوو لەسەر رۆشتنە کە ی بە لکو بیری کردە وە کە چۆن دەرچێت لە و فیتنە یە ی کە تێ کە و تێ و و دەستە وە ستان نە بوو لەبەر لە دەستدانی هە لی هيجرەتی خۆی، هە لی دووردرێژی ئە و پێگایە گرتوویە تیە بەر وکە می ژمارە ی دەستە ی خۆی، بە لکو زەرەر و زیانی بە دوژمن ئە گە یاند مە تا ئە و دلخۆش و خوشگوزەرانیە ی کووشت و جارێکی تر گە پرایە وە بۆلای پە یامبەر ﷺ ئە ویش کە مێک تە ماشای کرد و فەرمووی: «جەنگ هە ئێ گە ی سێنە ئە گەر کە سێکی تری لە گە ل ببوایە، یان چە ند پیاوێکی تری لە گە ل ببوایە» بە م جوۆرە ستایشی کرد و بە پێشڕە ی جەنگ وە سفی کرد و وە سفی کرد بە یە کێک لە پیاوێکانی خۆی، هەر وە ک خە طایی ﷺ دەئێت: «بۆ پیاوێ لاوازە کان لە م جوۆرە خاوەن عە زمانە دەرکە و تن تاکو شوێنی بکە ون، ﷺ بە تە نیا و دەربە دەر و هە لھاتوو دەرچوو بۆ شوێنێک کە هیچی ئێ نە بوو نە هاوێ، نە خاکیکی پێر لە هیمە تی پیاوان کە تییدا دەوڵەت دا بە زێتێت، و هەر کە ژمارە ی پیاوێکانی زیاد ی کرد دەستیکرد بە بونیاتنانی بنکە یە کی سەربازی دوور لە شار ی مە دینە لەسەر کە ناری دەریا، لە صە حیحە کە دا هاتوو: ئە بو جە نندە ل بە سەریاندا هە لگە پرایە وە و شوێنی ئە بو بە صیر کە وت مە تا وای ئیھات لە ناو قورپەش هە رپیاوێک دەرپچوایە ئە و ئە رۆشتە لای ئە بو بە صیر مە تا دەستە یە کیان پێکھێنا سوێند بە الله هیچ و و شترێک لە قورپەشیە کان نە دە چوو و شام ئیلا پێشیان ئێ ئە گرت ئە یانکوشتن و ما ل و مۆلکە کە شیان ئێ ئە بردن، قورپەشیە کان ناچار بوون و پە یامیکیان نارد بۆ پە یامبەر ﷺ و بە ناوی الله دەستیان پێکرد و داوای رەحمیکیان ئە کرد لە پە یامە کە یاندا و هەرکە سێ بیتە لایان ئە و پارێزراو دەئێت، پە یامبەریش ﷺ پە یامی بۆیان نارد کە الله دەفەرموویت: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّيَدِيَهُمْ عَنْهُمْ بِطَرْفِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ

عَلَمٌ) مەتا گەشتە {الحمية حمية الجاهلية}، بڕوانە چۆن دەستەبەک لە خاوەن عەزم و خاوەن ھیممەت تووانیان زەبری قورەیش بشکێنن و وای ئێ بکەن بپارێتەو لەسەر دەستەلگرتن لەسەر مەرجیک کە موسوڵمانان گومانیان وابوو مایە زەلیلییە یان رازیبوونە بە کەم لە نایینە کە یاندا، ئەمەت بەس بێ کە بزانی کۆتاییە دڵخۆشکەرە گریبەرە کە ی شیری کە نار دەریاکە چۆن بوو، ھەر وەک حافظ لە «الفتح» دا دەلێت: پەيامبەر ﷺ بە یامیکی بۆ ئەبو بەصیر نووسی، نووسراوە کە ھینرا لە کاتی کدا ئەبو بەصیر ﷺ لەسەر مەرگدا بوو ئینجا کۆچی دوایی کرد و نووسراوە کە ی پەيامبەری ﷺ بە دەستێوە بوو ئەبو جەندەلێش نووسراوە کە ی ناشت لە شوێنە کە ی. کۆتایی

سوودیکی گرنگی تر بە تاییبەت بۆ ئیمە کە لە دەولەتی ئیسلامی دامەزراوین ئەو ھەیه کە ئە ی موحامید بزانی ئەو غەنیمە تانە گرنگترین سەرچاوە ی بە ھێزکردنی سووپان، چونکە ھەر دەولەتیکی ئیسلامی دامەزرا بێت بە درێژایی مێژوو ئەوا گەورەترین خەزینە ی دەولەتی بریتی بوو لە غەنیمەت بە ھۆی کوشتارەو یانیش بە بێ کوشتار، شیخی ئیسلام ئیبن تەیمیە ﷺ دەلێت: «مال و مولکی دەسا لاتداری کە سەرچاوە کە ی لە قورئان و سوننەتە پۆلێن ئە کرێن بۆ سێ جور: غەنیمەت [دەسکەوت بە ھۆی کوشتارەو]، صەدەقە [زەکات و جیزیە..ھتد]، فەیی [دەسکەوت بە بێ کوشتار]». کۆتایی

دەسا ئە ی دۆستە نزیکە کە ی اللہ پاداشتی خۆت بژمێرە، و بە ھەمیشە لە یادت بێت کە تۆ غەنیمەت لە کافر و موو پتە ددە کان بە دەست ئە ھێنیت بۆ ئەو ی خۆراک بە شی خێزانی دیلە کان و شەھیدە کان بە ھیت، غەنیمەت بە دەست ئە ھێنیت بۆ ئەو ی موحامیدیکی تر پڕچە ک بکەیت کە توانای غەنیمەتی نەبوو بێت، غەنیمەت بە دەست ئە ھێنیت بۆ ئەو ی چە کیکی بێ بکریت کە لە پێناو اللہ کوشتاری پێ بکەیت، و وریاشبە لەو ی دەریجی لە پێناو غەنیمەتە کە خۆی، دەسا ھەمیشە دلسۆزی و ئیخلاستان ھەبێت.

ھەندێ کاتی سەخت کە ھەر شە ی خستبوو و سەردەولەتی نەبەو ی:

کۆمەلێک کاتی مەینەتی سەختی پڕ لە ناپەرھەتی ئاسەوار گەورە بە سەر دەولەتی نەبەویدا ھات، لە وانەش ئەو ی رویدا لە پڕۆژی ئوحد، لە طەبەری وجگە لە ویشەو کە دەلێت: «پەيامبەر ﷺ دەرچوو -واتە بۆ جەنگی ئوحد- لە گەل ھەزار پیاو لە ھاوڵەکانی، ھەتا گەشتنە ناوچە ی شوط لە نیوان ئوحد و مەدینە عەبدواللہ کوپی ئوبە ی کوپی سەلول سیئە کی سەربازەکانی پەشیمان کردەو لە سەریان وگوتی: «گوپرایە ئێ ھوانی کرد دەرچوو و سەریچی کردم، بە اللہ ئیمە نازانین لە سەر چی خۆمان بە کوشت ئە دەین لێرەدا»، خۆی و سەربازە شوێنکەوتوو وەکانی گەلە کە ی خۆی لە ئەھلی دوو پروان و ئەوانە ی گومان لە دڵ

ودو دۆل بوون له سهر ئیسلام پشتیان هه لکرد وگه رانه وه عبدالله کوپی عه مپی کوپی چه رام
برای به نی سه له مه ده یگوت: «ئه ی گه ل الله ئه هینمه وه یادتان که بۆچی په یامبه ره که تان
وگه له که تان سه رناخه ن له کاتی که دا خو یان بۆدوژمنه کانیا ن ناماده ده که ن»، گو تیا ن: «ئه گه ر
بمانزانیبا که ئیوه کوشتار ده که ن پارێزگاریمان لینه ده کردن له مه دین به لām ئیمه وامان زانی
کوشتاری تیدا نییه»، مه تا کاتی که سه رپێچیا ن کرد وگو تپا په لیا ن نه کرد وپوښتن وپشتیان
هه لکرد له موسلمانان، پیا نی گووت: «الله دوورتان بخاته وه ئه ی دوژمنانی الله، الله له ئیوه
باشترمان پێ دده تا» وپوښته لای په یامبه ر ﷺ.

له م پروودا وه شدا چه ند هه لوه سته یه کی گرنگ بوونی هه یه:

یه که م: سه ره پای ئه م پروودا وه دلته زێن وهه لۆیسته سه ربازیه ناره حه ت وترسنا که
که به هۆی پاشگه زبون نه وه ی سییه کی سووپا که وهه رجیشی لیکه وته وه له شیواندنی
پیلانه کان وله رزانه وه ی ناو ریزه کان له گه ل که می ژماره وپیدا وپستی، ئه مه ش له ناوچه ی
شوط پرویدا واته له نزیک گوژه پانی جه نگه که وله شویتیکی دیمه نی کووشتاری هه ردو لا،
ترسنا که ترین وگه وه ترین کیشه له م کرده وه یه دا ئه وه بوو که ها وه له به ریزه کان له پڕ بۆیا ن
ده رکه وت که سییه کی سووپا که یان به لای که مییه وه موسلمان نه بوون به لکو کافری
دوو پروو بوون خو شه ویستی و دۆستایه تی و سه رخستن نا شکرانه که ن و دوژمنایه تی و رق و کینه
وجه نگ ئه شار نه وه، الله ئه فه رموو ی: { وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالُوا فَاتَّبِعُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبِعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ بِمَآئِدٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ }، هه روه ها ئه فه رموو ی: {فَمَا
لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا}، هو کاری دابه زینی ئه م نایه ته هه روه که
له دوو سه حیه که دا ها تو وه له زهیدی کوپی ثابته وه ﷺ، ئه لیت: «کاتی که په یامبه ر ﷺ
ده رچوو به ره نو حود خه لکانیک که له گه لیدا ده رچو بوون گه رانه وه، وها وه له کانی په یامبه ر
ﷺ بوونه دوو کۆمه له وه کۆمه لیک ئه یانووت کوشتاریان ئه که یین کۆمه لیک تر ئه یانووت
کوشتاریان نا که یین له وکاته دا ئه م نایه ته دابه زیه خواره وه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ
أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا}، طه به ری ﷺ، ئه لیت: «واته ئه ی ئیمانداران کیشه تان چیه له سه ر
ئه هلی دوو پرووه کان خو تان کردو وه ته دوو کۆمه ئی جیا وازه وه له کاتی که دا الله هه لیا نی گه رانده وه
له ئه حکامه کانی شیرک له حه لاکردنی خو ئیا ن وکه نیزه ککردنی نه وه کانیا ن».

وه لای نیبێن قه ییم له (زاد المعاد) زه مری وعاصمی کوپی عه مپ ومحمد کوپی یه حیا کوپی
حه بیان وجگه له وانیش ئه لێن: «پوژی نو حود پوژی ئیبتیلا و تاقیر د نه وه بوو که به هۆیه وه الله
ﷺ، ئیماندارانی پێ تاقیر کرده وه دوو پرووه کانی پێ نا شکر کرد له وانه ی که به زمان ئیسلامه تی
خو یان نا شکر ئه کرد و کوفره که یان ئه شار ده وه».

هه لوه سته ی دووهم:

له گه ل کرده و ه ی به پژه نازا هیممه ت به رزه کان له هاوه لانی به یامبه ر ﷺ وئاسقی کاربگه ربیان به و پرووداوه دلتنه زنه که له پر سییه کی سووپاکه پشتیان هه لکرد که تیدا براکانیان وکوره مامه کانیان وپیای عه شیره تی خوین هه بوو، ئاشکرایه که الحمد لله هیچ کاربگه ربیه کی راسته قینه به سه ریاندا نه هات تاکو باسبکرت جگه له وه ی دوو هوژ له ئیمانداران خه مبار بوون، که نه وانیش به نی حارینه له نه وس و به نی سه له مه له خه زره ج، الله نه فهرموویت: {إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْسَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ}، طه به ری ﷺ نه ئیت: «خه م دا بگرتن له گه پانه وه له وکاته ی عبدالله ئیبن ثوبه ی گه رایه وه به لام الله پاراستیانی، جابری کوری عبدالله نه ئیت: نه وه ی که دلخوشم نه کات نه وه یه که دانه به زیوه له به ر فهرمووده ی الله: {وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا}، که واته نه م راجله کینه گه ورو ترسانکه هیچ کاربگه ری نه کرد له سه ر باقی سووپا نه به وییه که، به لکو له وکاته دا خوین سه رقال نه کرد به مشومر له سه ر هوکاری پرووداوه که، خویشان سه رقال نه کرد به سه رهنجامه کانی داهاتوو یان ئیستای پرووداوه که، به لکو ریزه کانیان پکخسته وه وهیممه تیان به رز کرده وه وپروویان کرده کاربه ده ست و سه ر خه ری خوین به دوعا کردن وپارانه وه، وفه رمانه کانی الله وپه یامبه ره که یان جبهه جی کرد به چاکترین شیوه، له وانه ش له دووای پرووداوه که دیارده ی هیممه ت وچالاکی به دهرده که ویت، وپیشه واکه یان وستی هوکاری نه م په رۆشییه نایابه ئاشکرا بکات وفه رمووی ﷺ: «کی نه م شمشیره بوخوی نه بات به لام پیویسته حه قه که ی بدات؟» چه ند پیاونک مه ستان بوئوه ی بیه نه به لام نه بو دوجانه بر دیه وه وپییه وه به شانازییه وه له نیوان ریزه کاندان نه رۆیشت و شانازی پیوه نه کرد، په یامبه ر ﷺ فهرمووی: «الله رقی له م جوړه رۆشنه یه جگه له نائهم شوینه دا»، ئیبن ئیسحاق نه ئیت: «پاشان الله سه رکه وتی به خشییه سه ر موسلمانان وپه یمانه که ی بوین برده سه ر و به شمشیر له ناویان بردن هه تا ئاشکریان کردن له سه ربازگه که وله کو تاییشدا شکستیان به دوژمن هینا گومانی تیدا نییه». کو تایی

به الله نه مه هیممه تی موه حیده راستگوکانیشه که می ژماره ی هاوړیگه که یان زیانان پئ ناگه یه نیت وژوری ژماره ی له ناوچوو ده کان زیانان پئ ناگه یه نیت نه گه ر هیز و پرووی له ناوچوو هه رچه ندیش بیت، و حاله تی سه رکه وتن لاواز نابیت، ئامانجیان گوپراهی له فهرمایشته کانی الله وپه یامبه ره که به تی، هه لگه پانه وه ی شیخ عه شیره تیکی فیل لیکراو یان کاهینیکی ده جال که بانگه وازی ته قوا وچاکسازیش نه کات - به قسه ی خو- زیانان پئ ناگه یه نیت، نه وه تا حالی نه بو عامری فاسق که ناودارنیک بوو له ناوداره کانی نه وس وشخیچک بوو له شیخه کانی صه حه وات - به شیوه زاری نه مړ- ئیبن که ثیر نه ئیت: «په یمانی به قوره یشیه کان نه دا که نه گه ر بگه رته وه ناو گه له که ی خو ی نه وا دووپیاو تیاندان خیلایان نابیت دهرباره ی قوره یشیه کان، کاتیک خه لکی به یه ک گه یشتن یه که م که س نه بو عامر پپیان گه یشتن

«ئه حابیش» و «عدان» که له ئه هلی مه ککه بوون و بانگه وازی کردن: «ئه ی کۆمه ئی هۆزی ئهوس من ئه بو عامرم، ئه وانیش پێیان گووت الله نيعمهت به سهر چاویکتدا نه پزێنیت هه ی فاسیق، وله کاتی جاهیلیه تدا ناسرابوو به راهب». کۆتایی

که واته یه که م و خێراترین و چالاکترین دهستی شخهر بو کوشتنی وه پشردنه سهری کوره که ی خۆی حنظله ﷺ ناسراو به (شۆراوی دهستی فریشته کان) بوو که جیگای نووستنی له کاتی زاوايه تی و پاکيه تی بوو که کهیدا جیهیشت بۆ ئه وه ی به په له زمان و گهردنی باوکی خۆی بپزێته وه، هه تا شه میدکرا، ئیتر هیچ بیانوویه ک بو بانگخوازه نه ته وه په رسته کان وحه رامکردنی خوینی هاو نیشتمانی یان هاو نه ته وه بیه کان ماوه ته وه؟!.

ده سا ئه ی سه ربا زانی ده و له تی ئیسلام دوور بێن له وه ی سه ر نه خستنی بێ هیواکان کاریگهری بخاته سه رتان و نه پشت هه لکردنی شکست خواردوو ده کانیش، چونکه الله سویند به الله سه رتان نه خات، داوی خۆراگری بکه ن له الله بپارێنه وه، رینا أفرغ علینا صبراً و ثبت أقدامنا وانصرنا علی القوم الکافرین.

پێشه و ئه حمه د رپوايه تی ئه کات ده رباره ی عه یاضی ئه شعهری له پڕۆژی یه رموک که عومه ر ﷺ ئه ئیت: «ئه گهر جهنگ دهستی پیکرد ئه و بپزێنه لای ئه بو عوبه یده»، ووتی، «بۆیمان نووسی: مه رگ ته نگي پێ هه لچنیوین»، داوی هاوکاریمان لێ کرد، ئه ویش بۆمانی نووسی: «نووسراوه که تانم پێ گه یشتوو هه که داوی هاوکاریم لێ ئه که ن منیش پزێموویتان ئه که م بگه پزێنه وه بۆلای ئه و زاته ی که سه رخستن ئه به خشی به عیزه ته وه و سه ربا زه کانی هه میشه ئاماده ن، الله ﷻ، ده سا داوی سه رخستنی لێ بکه ن، چونکه به راستی موحه مه د ﷺ له پڕۆژی به در سه رکه وت سه ره رای ئه وه ی له ژماره که ی ئیوه ش که متر بوون و نه گهر نووسراوه که متان پێ گه یشت ئه واکوشتاریان بکه ن و بۆ من مه گه پزێنه وه»، ووتی: «ئیمه ش کوشتارمان کردن و شکستمان پێیان هێنا».

هه ئه وه ته ی سییه م:

ده رباره ی ژماره ی سوپای موسلمانان له پڕۆژی ئوحد، طه به ری ئه ئیت: «په یامبه ر ﷺ ده رچوو له وکاته دا که ده رچوو به ره و ئوحد له گه ل هه زار پیاو - هه ر ئه م ژماره یه شه که خه ریکه هه مو ئه هلی سیره و غه زوه کان له سه ری کۆکبێن، هه رچه نده جیاوازی بوون له سه ر ژماره ی ئه وانه ی مانه وه له گه ل په یامبه ر ﷺ و زۆربه ی ئه هلی سیره له سه رته و کۆکن که حه وت سه د بوون و ئه مه ش درووسته به لگه شمان لایه له سه ر ئه وه دوواتر باسی ئه که یه ن - وکوشتار له پڕۆژی ئوحد کوشتاری به رگری (قتال دفع) بوو و یه ک که س خۆی دوانه خست

لهو جهنگه مه گهر ئه وانه ی عوزر و بیانوویان هه بوو ئه وانیش که متریوون له که م.

شیخی نیسلام ئیبن تهیمیه ده رباره ی کوشتاری بهرگری نه لیت: «ئه مه وهاوشیوه کانی کوشتاری (دفع) بهرگریکردن نه ک (طلب) داواکردن به میج شیوهیه ک ناییت خۆتانی ل دووابخن، جهنگی ئو خودیش له م بابیه وهیه». کو تانی

دوژمن هاتوو هیه ویت نه ملی نیسلام له مائی خۆیان ده بهیئیت، په یامبه ریش ﷺ فه رمانی به خه لکی کرد ده رچن بۆ کوشتاریان، ئیبن قهیم له «زاد المعاد» نه لیت: «کاتیک په یامبه ر ﷺ نوژی مهینی کرد خه لکی ئاگادار کرده وه وه رمانی پ کردن به راستی مه ستن به جیهاد خه لکی موسلمانان مه دینه ده رچوون به ره و جیهاد به پیر وگه نجه وه، په یامبه ر ﷺ رنگه ی دا به وانه ی بۆ جهنگه که به سوود نه بن وتوانایان مه یه یان هه ر مژمندالیک پانه سائی تیه ر بکردبا وکۆمه لکی تری گه رانده وه مه رو هک له مه ردوو سه حیه که دا هاتوو، وکۆمه لیک پیایو به ته مه ن ده رچوون نه وتا خه یته مه نه بو سه عه د سه عه دی کوپی شه میدکرا له جهنگی بهر به په یامبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده لیت: «ته مه نم گه وه بوو وئیسکم ناسکه وه بوو وتامه زرۆی دیداری په رو هردگاری خۆم ده سا ئه ی په یامبه ر داوا له الله بکه شه میدبوونم پ ببه خشیئ و بگه م به هاوړییه تی سه عه دی کوپم له به مه شت»، په یامبه ر ﷺ دوعای بۆی کرد وله ئو خود به شه میدی کوژرا.

واته سه رجه م سووپاکه ی دهولته نه به وی له پوژی ئو خود، وله دووای سئ سأل له پراگه یاندنی جهنگه که، هه وت سه د جهنگاوه ربوون له سه ر په سه ندرتین بۆچون که باسمانکرد، مه رو هها دووپاتی نه وه ی له مه ردوو سه حیه که دا هاتوو له حوده یفه وه ﷺ ده لیت: په یامبه ر ﷺ فه رمویه تی: «ناوی ئه و خه لکانه م بۆ بنوسن که به شایه تمان بوونه ته نیسلام»، له سه حیه ی موسلیم: «سه ر ژمیریم بۆ بکه ن چه ند که س شایه تمانی نیسلامه تی هیناوه»، نه لیت: «بۆیمان نووسی ده رهنجام هه زار و پینج سه د پیایو بوون»، له پیاو یه تیکی تردا: «بینیمان پینج سه د بوون»، هه رچه نده ده ستاوده سترکردنی فه رموده که مه رو هک حافظ له «الفتح» دا نه لیت له سه ر «نه عمه ش» ه به لام هاوه له کانی جیاوازیان هه بوو له گه ئیدا له سه ر ژماره که وزانایان زۆریان باسکرد له سه ر شیکردنه وه ی ئه م جیاوازی بیروپایانه، هه مووشیان له نیوان پیاو یه تی چه ند مه زمه بیکی جوړ به جوړ بوون، هه ندیکیان ژماره گه وه که ی کرده هه موو موسلمانان له پیایو وئافره ت ومنده لکان وژماره که مه که شیان کرده جهنگاوه رکان، هه ندیکی تریش ووتیان ژماره که مه که جهنگاوه رکانی مه دینه بوون و باقی ژماره که ش له گوند و دپهاته کانی ده ور به ی مه دینه وه بوون، و بۆ ئه وه ی دووپاتی بکه ی نه وه که گشت سووپای دهولته نه به وی به ژدارییان کرد له ئو خود: ئه م سه ر ژمیرییه که ی کرا؟ حافظ له «الفتح» دا

دەربارەى پۇژى ئوخود ئەلئىت: «ئەلئى ئەوھ پوویدا لەوکاتەى چاودىریان ئەکرد ولىئ ئەترسان وپەنگە لەکاتى دەرجوونيان بەرەو ئوخود وشتى تر بووبىت»، پاشان لەشەرحى ئىبىن تىن الجزم بىنىم کە ئەوھ لەکاتى مەلکەندنى چالئ خەندەق بوو، وھ داوودى باسى کردووھ کە ئەگەرى ھەيە ئەوھ پوویدايبئ لەوکاتەدا کە لە حودەيبیە بووبن، بەلام بۆچونى پەسەند لەسەر ئەم رپوداوھ لەدوواى ئوخود بوو نەک لەپىش لەبەر ووتەى حافظ: «ئەلئى ئەوھ پوویداوھ لەوکاتەدا کە چاودىریان ئەکرد ولىئ ئەترسان»، ئەمەش پڭ ئەوھە کە من مەبەستم بوو چونکە دەولەتى نەبەوى تووشى لەرزینەوھەى کى تووند بوو بە ھەلگەپانەوھى ئەو ژمارە گەورەيە لەخەلکى، ئایا ھىچ شتیک ھەيە لەکارەساتى دوورپووى ترسانک تر بئت؟ وەک ئەوھى پەيامبەر ﷺ وىستى لەسەر راستەقىنەى پیاوھ جەنگاوەرکان بزائىت وژمارەيان بزائىت بەپڭى وەبەئ دوورپووەکان، چونکە ئەو لەحالەتى جەنگىکى بەردەوامە ولەگەل دووژمنەکانى پەيمانى رپوھربوونەوھى ھەيە، ئەوھش دووپات ئەبئتەوھ بەوھى موسلم وئەحمەد وئىبىن ماجە وترمنى رپوايەتيان کردووھ کە ژمارەى ئەوانەى سەرژمىريان کرد لەنىوان شەش سەد وھەوت سەد بووھ ئەمەش ھەمان ژمارەيە کە خۆراگربوون و مانەوھ لەگەل پيغەمبەر ﷺ لە ئوخود واتە ھەوت سەد، بۆبەھێکردنى بپروکەکش ئەلئىن ئەو کەسەى فرمودەکەى گپراوتەوھ حودەيفە بوو ﷺ ھاوئل نھيئ پارىزى پەيامبەر ﷺ بوو دەربارەى دوورپووەکان وھ اللە زانائە.

۲- وله‌وی ییشوو ده بۆمان پروون ئه‌یته‌وه که ژماردی ده‌وله‌تی نه‌به‌وی له‌دووای سێ سأل له‌راکه‌ یاندنی چه‌ند بووه‌.

پرسیارہ گرنکہ کہش لہئیستادا کہ ہر لہ پیناؤ ۛوہدا ۛہم باسہ دوورودیژمان ہیئاوہ ۛاراوہ، نایا ۛہم ژمارہیہ بریتیہ لہکہمترین ژمارہ کہ بتواندریٹ دہولۛتی ئیسلامی یّ ۛابگہیہ ندریٹ؟ وہنایا توانای بہگری ومانہوہ تییدا چہند ۛہییٹ؟ نایا ۛہم ژمارہیہ پُٹک وہند خراوہ یان تہنہا رژہیہکہ؟

بۆزانیی سرووشی ناوچه ژێردەستەکانی سووپای نیسلامی بەسەر خاکەکە پێویستە وێنەبەک لەواقیعی دوای ئوحد بەنموونە بەئیننەوه، ئەویش ئەمەیه کە باسی ئەکەین: حەوت سەد جەنگاوەر لەموسڵمانان ماندوو بوونە بەجۆرەها زام و لەبارو دۆخیکێ دەررونی سەختدان الله ئەفەرموویت : (فَأَتَابَكُمْ عَمَّا بَعِمَ) واتا بەسەر تاندا هات دلتەنگی لەدوای دلتەنگی ، لەبەرامبەریشیدا سئ سەد دوو پروو لەکەمترین مەزەندە وخەمڵاندندا دەربارە ی تیکرای ژمارەکیان یاری بەکۆمەلگای موسڵمان ئەکەن وسخوپی ئەکەن بەسەریاندا، کۆمەلەی جوو لەکەکانیش ئە ئەو پەڕی سیستمی بەئێوە بردن وخۆ ئامادەکردنی سەرباز بوون لەنیوان ئەوان وموسڵمانان تەنها پەیماننامە رنگیو هەرچەندە ئەوان خێراترین کەسن

له شکاندنی په یمان هه رکا تیک هه لیکی گونجاو بقوزنه وه وه بوشیان بوو، جووله که کان په یوه نندییه کی توکمه یان هه بوو له گه ل دوو پرووه کانی عه رهب به نه پتی، هه روه ک لایه نیکی تریش هه بوو ترسناکی که متر بوو نه وانه ش نه وانه بوو که خه لکی مه دینه بوون به لام موسلمان نه بیون به لام میشتا هه ر ژورن نه گه ر به په چاوکردنی ژماره ی نه وانه ی دهرچوون له سووپای فه تج به راورد له گه ل سووپای نوحود له گه ل نه وهدا پیاوه پولاینه کانی عه رهبی جه نگاوه ریان تیدا بوو.

له صه حیحه که دا له به پائه وه ﷺ نه لیت : پیاویتی ده مامکدار به ئاسن هاته لای په یامبه ر ﷺ واته له پرؤزی نوحود- ووتی: « نه ی په یامبه ر کوشتار بکه م یان بیمه موسلمان؟ » فه رموی: « به موسلمان پاشان کوشتار بکه »، نه ویش بووه موسلمان وکوشتاری کرد وکوژرا، په یامبه ر ﷺ فه رموی: « کرده وه ی چاکه ی که م کرد وپاداشتی زؤری به دده سته پنا، » وله گپانه وه ی ئبین ئیسحاق ده لیت: « سویند به الله نه م قژنه نه وه ی که پتی هاتبوو وازمان لی هیناوه نه ویش نه م باره ی پخ خو ش نه بوو. »

که واته ناوچه ژبرده سته کانی سووپای نه به وی به لئ به میزه و بوونی هه یه به فزه لئ ده سترگرتی موسلمانان وه یزی عه قیده که یان ویه کگرتی ریزه کانیا ن به لام زؤر به توندی شتیکی زؤر بیزاری نه کات -هه روه ک باسما نکرده سئ کو مه له که ی که له گه لیانن- نه مه به په چاوکردنی دهر و به ره نزیکه که یان نه وانه ش که له گه لیانن له مه دینه به لام نه گه ر نه م هیزه به راورد بکریت به دهر و به ره گه ورده که ی له قوره یشیه کان و ته وای کافره کانی عه رهب سه ره پای فارس ورپومه کان نه و بارو دؤخه که له ویدا سه ختر نه بییت.

که واته نایا ده وله تی نه به وی له دووای نوحود میشتا به رده وام وباقی بوو نه گه ر به پتی بیرو باوه ری نه وانه ی زیاده رپوه ی نه که ن دهر باره ی تیگه یشتی ژماره ی سه رباز وهه روه ما که ره سته کانیا ن و نه ندازه ی توانای وده سه لاتگرتن؟

که واته با پرؤین به ره و وینه یه کی گه ورده تر له کاره سات که ده وله تی نه به وی ربه رپووی بووه وه نه ویش له غه زوه ی خه نده ق له پرؤزی نه حزاب الله نه فه رمو ویت: (إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا* هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا).

وینه که ش له غه زوه ی نه حزاب به م شیوه یه ی خواره ویه:

په یامبه ر ﷺ وهاوه له به پتزه کانی چال هه لئه که نن بوخه نده قیک تا کو پگری له دوژمنه کانیا ن بکه ن نه ویش له نه نجامی راپوژ پخ کردنی سه لمانی فارسی ﷺ (نیمه له خاکی فارس

بووین له کاتیځدا گه مارۆ بدراینايه خهنده قمان به دهوړی خوْمان لیده دا، پاشان سووپا موسلماننه که سه نگر نه گرن له دووای خهنده قه که وه وژماره یان نزیکه ی هه زار جهنگاوهر نه بوو نه مهش بۆچونی په سنده ان شاء الله به پیچه وانه ی نه وه ی زۆربه ی نه ملی سیره بۆی چوونه نه وهش به لگه ی له سهره به لām نېره شوینی نه وه نییه، شیخی ئیسلام نه لیت: «پیشتر موسلمانان له پوژوی به در سئ سهد و سیانزه جهنگاوهر بوون، له پوژوی ئوحدیش نزیکه ی ههوت سهد جهنگاوهر بوون، وله پوژوی خهنده ق زیاتر له هه زار جهنگاوهر یان نزیکه ی نه وهنده بوون، له به رامبه ریان دهه زار له موشریکه کانی قورپهش بریارینداوه بچنه ناو مه دینه وه و موسلمانان له ناوبه رن، پاشان له پر دوژمنیک له پشتیان وه مه پشه یان ئی نه کات و دژایه تی خوْی درنه خات له ناشرینترین وینه که نه وانیش جووله که ی به نی قورپه یظه بوون».

حاکم و بهیه قی گپراویانه ته وه له حوذه یفه وه ﷺ که نه لیت: «بینیمان له پوژوی نه حزب له وکاته دا ئیمه له سه نگر ریزمان به ستابوو و نه بو سوفیان و نه وانهش که له گه لیدابوون له نه حزب له سه روومانه وه بوون و قورپه یظه ی جووله کهش له خوارمانه وه بوون نه ترساین ده سترپوژی بکه نه سهر مال و منداله کانمان».

سه عدی ﷺ نه لیت: «مه دینه یان گه مارۆ دا و بارو دۆخه که تووند بووه وه و دلّه کان گه شت بوونه گه روو مه تا زۆربه ی خه لکی هه موو گومانیکیان برد به و گومانه ی که پی پیگه یشتن له وکاته دا که هۆکاره رنکخراوه کان و تووندییه سه خته کانیان بینی». کۆتایی

وترس و برسیه تی به موسلمانان گه یشته نه و په ری تائه و راده یه ی که په یامبه ر ﷺ پوژیکیان بانگه وازی کرد له نیو خه لکیدا و فهرمووی: «چی پیاوئیک له نیو هه لده سئ بۆنه وه ی مه والمان بۆینیتنه وه که نه و گه له چییان لیها ت» په یامبه ر ﷺ مه رچی نه وه ی بۆدانا که نه گه ر بگه رپته وه الله نه یخاته به هه شته وه که چی هیچ پیاوئیک هه لنه سا، پاشان ﷺ شه و نوپوژی درپوژی کرد پاشان ئاوړی لیمان دایه وه و فهرمووی «چی پیاوئیک هه لده سئ و بۆمان ته ماشابکات نه و گه له چییان کرد پاشان بگه رپته وه » په یامبه ر ﷺ فهرمووی ده گه رپته وه به سه لاهه تی، «داواکارم له الله که بیته هاوه لām له به هه شت» یه ک پیاو له م گه له هه لنه ستا له گه ل سه ختی ترس و سه ختی برسیه تی و سه ختی سه رما، کاتیک کهس هه لنه ستا په یامبه ر ﷺ بانگی کردم و منیش هیچم به دهسته وه نه ما جگه له وه ی هه ستم کاتیک بانگی کردم، کاتیک بارو دۆخه که سه خت بووه وه و په یامبه ر ﷺ ترسا له منال و نافرته کان ده رباره ی جووله که ی قورپه یظه که له ویدا هیچ رنگریکی سه ربازی پشت پئ به ستوو نه بوو تا کو به رگرییان ئی بکات له وباره دا یان ته نانه ت له وه ی دهسته گلاوه کانیان درنیکردایه بۆسه ر موسلمانان له دوو او په یامبه ر ﷺ ویستی کۆمه لی حیزبه کان بهش بهش بکات و په یامی نارد

بۆمۆزی غه طه فان بۆنه وهی سولحیان له گه لدا بکات و بیانیانگه پێنیه وه وده سته برداری کوشتاریان بکات له به رامبه ر سییه کی به ره مه مه کانی مه دینه؛ له سه ره نه وه وراوێژی به مه ردوو «سه عه ده» هکه ی نه وس و خه زره ج کرد و نه وانیش گو تیان: « به الله هه چیان ناده یی جگه له شمشیر»، بیرۆکه که یانی به راست دانا و فه رموی: «نه وه شتی که بۆنی وهی نه که م کاتی که بینیم که هه موو عه ره ب ئیوه یان کردوو ته نیو به که که وانه وه»، پاشان رزگاریان له لایه ن الله بۆمات له دووای بیست و نه وه نده شه و (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) نه مه ش به هوی راستگۆی ئیمانه که یانه وه وچاکی به لا و ئارامگرته که یان له سه ر فه رمانی الله و پشت به ستیان پی، (وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا).

نه مه و پێویسته له سه رت بزانی ت که موسلمانان هه رگیز خۆیان ناماده نه کردبوو له پروو نابوو ریه وه بۆنه م جه نگه دژواره یان خۆیان ناماده کردبوو وه به پێی پێویست خواردنیان نه بوو تا کو پشتی خۆیانی پێ بیه ستن.

ته نها سه رقا لی چال هه لکه ندن بوون و هه چیشیان نه بوو بیه خۆ و ئازاری برسیه تی پێ بشکێن سه ره رپای نه وهی نه وان گه لی چاندن و کشتوکال بوون به لام سه رقا لی جیهاد بوون له گه ل په یامبه ری ﷺ نه وهی که نه مه دوپات ده کاته وه هۆکاری دابه زینی فه رمایشی (الله) یه: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) له نه بو نه یوبی نه نصاریه وه ﷺ نه ئیت: «نه ی خه لکینه ئیوه نه م ئایه ته ته ئویل نه که ن به م شیویه به لکو نه وه له سه ر ئیمه دابه زی که کومه لی نه نساره کانی کاتی که الله به عیزه تمانی کرد و سه رخه ره کانی زۆر بوون هه ندیکمان به مه ندیکی ترمانی گوت -به پێ نه وهی په یامبه ر پیمان بزانی ت ﷺ: به راستی ما ل و مو لکه کانمان به فه رپو چوو نه گه ر هیشتا پیمان بمایه نه وا شو ئی به فه رپو چونه کانی بۆمان نه گرته وه الله خه مه که مانی ره وانه ده وه به م ئایه ته و بۆمانی دابه زاند که الله ﷺ نه فه رمو ی ت: (وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ) به هه لاکچوون لیه ردا له مانه وهی ما ل و مو لکه کانمان بوو که خوا ستمان له سه ری بوو، و فه رمانی پێ کردین به به خشی نی له جه نگ و جهاد».

که واته شیوازی خواردنیان له و پو ژانه دا چیبوو؟ به سه حیه ی هاتوه له نه نه سه وه ﷺ که نه هاتن و چنگ جۆیان له گه ل خۆیان نه هینا بۆیان درووست نه کرا به رپو نی به زی ناژه ل له نیو ده ستی گه له که داده نرا و گه له که ش برسی بوون و خواردنه که ش زۆر ناخۆش بوو و بۆنیکی ناخۆشی هه بوو. و په یامبه ر ﷺ خوی برسیه تیه ک لێیدا جه رگ نه بریت و فره مسک له چاونه رپێنی، نه نه س ﷺ هه ره وک له سه حیه که دا هاتوو نه ئیت: «ئیمه له رپو زی

خه ندهق چالمان هه ئه که نده له پڕ به ردیکی زۆر گه وره ی سهخت هاته پێشمان وهاتینه لای په یامبه‌ر ﷺ وگوتیان: «ئهم زهویه پته وکراوه [ئهم بهرده گه وره یه] بوو هته به ره سه ستیک له خه ندهقه که مان»، فهرمووی: «من بۆی داده به زم». پاشان هه ستا و سکی به به ردیک به سه تبه ووه [له برسان]. و سێ رۆژ مایه وه به بێ ئه وه ی تامی هیچ خوار دنیکی بکه یین».

به سه حیحی هاتووه که په یامبه‌ر ﷺ تپه پوو به لای موهاجیر و نه نساړه کان له وکاته دا که چالمان هه ئه که نده له کاتی به ره به یانیکی سارد دا کاتیکی بینییانی چیان به سه رهاتووه له ماندوو یه تی و بر سه یه تی، فهرمووی: «په ره ردگار ژبیان ته نها ژینی ئاخیره ته ده سا خوشبه له ئه نساړ و موهاجیره کان» نه وانیش وه لāmیان دایه وه: « ئیمه یین که به یه تمان داوه به موحه مه د .. له سه ر جیهاد هه تا مایین بۆ هه تا هه تایه».

له دووای ئه مه ش ئه پرسین له وانه ی که قسه ئه که نده ره ی ده و له تی ئیسلامی به تیگه یشتی سایکس بیکۆ: رووبه‌ری ده و له تی نه به و ی چه ند بوو له مه دینه؟ پاشان ئهم رووبه‌ره بووه چه ند له رۆژانی ئه حزب، به تایبهت له دووای ئه وه ی جووله که ی قوهره یظه په یمانیان شکاند؟ و ئایا ده و له تی ئیسلامی هیشتا باقی و به رده وام بوو؟ وله به رچی؟

و ئایا ئه کریت ئهم وینه یه بکریته که مترین سنوری هیژ که واجب بیته ده و له تی ئیسلامی تیدا دامه زیندری و به هه مان شیوه رووبه‌ره که یشتی؟

وه ئه ندازه ی ده سه لات به سه ر خا که یاندا چه ند بوو له ژیر سیبه‌ری ده و له تی ئیسلامی به له به رچا و گرتنی رووداوه که ی رۆژی ئو حود و رۆژانی ئه حزب به جوړنیک هیچ شتیک رنګر نه بوو له ده سه تدریژی دوژمنه جووله که کان بۆ سه ر ئافرهت و منداله کان، وه تۆسی سووپا که گه یشته ئه و ئاسته ی که سه رباز نایه ویت له گه ل په یامبه‌ر ﷺ هه ستی هه رچه نده ئه گه ر پاداشته که ی به هه شتیش بیته؟

وه ئه ندازه ی هیژ و ده سه لات چه نده بوو له دووای ئه وه ی په یامبه‌ر ﷺ ووتوو یژی کرد به وه ی سیبه‌کی به ره مه کهانی مه دینه بدات به موشریکه کان ئه مه له کاتیکیدا خه ویشیان نه ده بینی به خور مایه کی مه دینه به خۆرای به لکو پیویست بوو بیکرن؟

۳- پر سیاره که ش لێره دا:

ئایا ده و له تی ئیسلامی له عیراق مه رجه کهانی ده و له تی هه یه له پرووی رووبه‌ر و هیژ و ده سه لات وه به به راورد له گه ل ئه وه ی ده و له تی نه به و ی له سه‌ری بوو و به له به رچا و گرتنی مه یه تیه که به سه ر هه ردوو ده و له ت دا هات، و هه ره وها جیا وازییه گه وره که له نیوانیاندا.

برای موه حیدم .. من باسی ئه نبار وشکۆمه ندیه که ی ناکه م، باس له وه ناکه م چۆن کوفر وئالاکه ی زه لیل کرا تئیدا، ومناره ی ئیسلام وعه قیده که ی تئیدا بهرز وبلند بووه وه له سه ر دهستی پیاوانی دهوله تی ئیسلامی وته نانه ت دوژمن تائیس تاش دانی پیا ده ئیت.

وه باسی لانه شیر ی ئیسلام ناکه م له دیاله وجهه نگه کانیا ن، وچۆن عیزه تیا ن پئ گه یشته که ئاهه نگیان گێرا به له ناوبردنی دووا بازگه ی موپته دده کان له گشت به عقوبه.

وباسی موسل وپیاوه کانی ناکه م، وباس له دان پیا نانی به پر سه موپته دده که ی ناکه م باسی پارێزگاره دهنگ زه رپه که ی ناکه م که گو تی به ته واو ته ده سه لاتیا ن له ده ستدا وه له موسل، وخۆی وده سه ته که ی گه مارۆ درا ون له ناوچه ی ده واسه، وه یز و وشه بۆ دهوله تی ئیسلامیه له گشت موسل.

وباسی به غداد وده ور و به ره که ی ناکه م، که بۆچی داوا له حه کیم کرا ناوچه ی که رخ بۆ سوننه ییت و په صافه بۆ رافیه یه ییت، وبۆچی ئه مری که یه کان ناویان له رضوانیه ویوسفیه وئیسکه نده ربیه نابوو سێگۆشه ی مردن، من له و پۆژدها راسپێردا بووم بۆ چاودێری ئه و ناوچه یه وئه زانم که چوونه ژووره ی ئه مری که یه کان وموپته دده کان بۆئه و ناوچه یه خه ونیکی به ده ست نه هاتوو بوو.

وه باسی که رکوک و سه لاحه ددین ومننه تی الله ناکه م به سه ریانه وه، وچۆن سه لاحه ددین له ماوه ی یه ک پۆژدا به ته واو ته که وته ژێرده ستی پیاوانی دهوله تی ئیسلامی جگه له تکریت.

به لکو ئه مرۆ باسی ته نها شو ئنیک ی له یاد کراوی ئه که م له شو ئنه کانی دهوله تی گه نچ له ده ور و به ر فراوان به تایبه ت له پێش ئه وه ی خیا نه تکاره تاوان باره کافره کانی نه وه ی پێستی خۆمان پیلانی له دژ بگێرن له ئێره ی نه فسی خۆیا ن وله رقی ئه وه ی رێبازی سه له ف بێته هوکمران له سه ر زه ی الله.

باسی شارۆچکه ی عه ره ب جیور وده ور و به ره که ی ئه که م، چونکه الله ئه م ناوچه یه ی شه ر فه مه ند کړدوه به جیهاد له پێناو الله که له یه که م پۆژی هاتنه ژووره ی داگیر که ره کان سه رجه م پیاوه مواهیده کانی هاتنه ژێر لیوا ی دهوله تی ئیسلامیه وه، هه تا ژماره ی سه ر بازه کانی به ته نها له م ناوچه یه دا گه یشته سێ هه زار مواهید به م جوړه حه دوه شه ر عیه کانیان جێبه جێ کړد و زو لمه کانیان گه رانده وه وئاسایشیان بلام کړدوه وه ژاره کانیان تێر کړد، ئه مه ش له دووا ی ئه وه ی جه نگیکی دژواریان هه لگێرساند له دژی داگیر که ران

وهاوکاره کانیان وزه ویان پاککرده وه له پیسی وپۆخلیان ودهربه دهریان کردن تئیدا به سه رشوۆری وشکسته وه، ههروهه ها الله منه تی خووی خسته سهریان به وهی خاکی خوین هه پام کرد له ئوتۆمبیلی سه ربازی دوژمن پاشان ئاسمانیشیان هه پام کرد له فرۆکه کانیان، دهستیان پیکرد به کۆپهتری پهروانه دار پاشان به فرۆکهی جهنگی، له کۆتاییشدا هه موو جوۆره فرۆکه په کیان قه دهغه کرد له هاتنه ناوه وه.

لێره شدا فه رمانده ی هیزه کانی ئه مریکی هاته سه رکه ناله کان وده رکه وت بۆئه وهی به راشکاوی راپیکه په نئیت وگوتی: «ئهم ناوچه په له ده ره وهی بازنه ی ده سه لاته»، هه ربۆیه بانگه ئشتی بۆردومانکه ره ستراتیژیه کانی ئه مریکا وده وڵه ته ناپاکه کانی دراوسێکانی کرد که ئه نجومه نی سیاسیی به کرێگێراو له گه لیدا پیلان نه گێڕێ بۆ بۆردومانکردنی شارۆچکه ی عه رب جبور، وراپانگه یاند که ئه وه خاکیکی سوتاوی هه رامکراوه له سه ره هه موو که سێک که رپیکات له سه ره زه وهی، بۆزانیاری رپوه به ری شارۆچکه ی عه رب جبور وده ورپوه به که ی زۆر گه وره تره له رپوه به ری شاری مه دینه له ئیستادا - چ جای له کاتی راگه یاندنی ده وڵه تی نه به وی که رپوه به ری مه دینه زۆر بچوکتر بوو.

پرسیاره که ش لێره دا ئایا ئه گه ره ده وڵه تی ئیسلامی ته نها له ناوچه ی عه رب جبور ببوایه ئایا نه ده ببوه ده وڵه تیکی راسته قینه؟ ئیهمه ش ئه مرپۆ الحمد لله موژده ئه دهینه ئوممه ت که ئیمه سه ره پای خیانه تی ئیخوان موسلمین به سه رکردایه تی حزبی ئیسلامی، وخیانه تی سروریه کان له عێراق به سه رکردایه تی سووپای ئیسلامی، هیشتا به هیز وتوانای الله ده سه لاتمان گرتووه به سه ره زۆر پارچه ی هاوشیوه ی عه رب جبور له دیاله و موسل و که رکوک و به غداد وئه نبار.

وه دانی پیا ئه نئین به تالی له ده ستدانی زۆر ناوچه له دووای به کرێگێراوی وپیدده وهه لگه پانه وهی گرووپه پیکه ئێنراوه کانی ئه نجومه نی سیاسیی بۆ به رگری و به ستنی هاوپه یمانه تییان له گه ل داگیرکه رانی خاچه رست، ئه وان چاکترین سیخوڕ وهاوکاربوون بۆ داگیرکه ران و به تابه ت ئه وان که تیکه ل به ئیمه ببون و ئیمه وه کو برای ئایینی خویمان ته ماشایانمان ئه کرد هه تا ئه وکاته ی خه نجه ریان له پشتماندا وحبسنا الله ونعم الوکیل. له کۆتاییشدا پیرۆزبایی له موسلمانان وئه هلی خویمان له ولاتی رافیده ی و به تابه ت سه ربزانی ده وڵه تی ئیسلام ده که یین به هاتنی مانگی رهمه زانی پیرۆز، سوپاس بۆ الله که ئیمه وئوه شی گه یاند به ئهم مانگه به رژه مانگی جههاد وشه مه دبوون له پیناو الله.

يارب يا ذا الفضل من فوق السما
هذا الصيام خالصاً هذا الظلما
وجلادنا الأعداء في ظلم بنا
فاقصم كفوراً لا يهاب الأعظم

اللہ موھفەقتان بکات بۆچاکترین وباشترین وپاکترین کردەوھکان وکاملترینیان، دەسا تئیدا
ببنە عیبادەتکاری شەو وسوارچاکی رۆژ، چونکە بەپاستی ئوممەتی ئیسلام چاوەروانی
دابەزینتان بۆ گۆرەپانەکان وجیھادتانە لەم مانگە بەرپزەدا، دەسا سینەى موسلمانان
فینک بکەنەوھ وپیشانی کافرەکانی بدەن ئەوھى کە لێ ئەترسان پەرورەدگارا لەتاوانەکانمان
خۆشبە وھەر وھما لەکات بەفەرۆدانمان لەکارەکانمان وپیەکانمان راگیریکە وسەرمان بخە
بەسەر گەلى کافرەکان.

براتان
ئەبو حەمزەى موھاجیر

باکور

چٲای نوحد

خه نده ق

چٲای سلع

مه دینه

جوله گه ی
به نه قوره یزه

قوبه

چٲای عسیر